

až k Bersabé, a sečtíte lid, abych věděl počet jeho.

3. Ale Joáb řekl králi: Přidejž Hospodin Bůh tvůj k lidu, jakž ho koli mnoho, stokrát více, a to aby oči pána mého krále viděly. Ale proč pán můj král jest toho tak žádostiv?

4. A však přemohla řeč králova Joába i knížata vojska. Protož vyšel Joáb a knížata vojska od tváří králových, aby sečtli lid Izraelský.

5. A přepravivše se přes Jordan, položili se při Aroer po pravé straně města, kteréž jest u prostřed potoka Gád, a při Jazer.

6. Potom přišli do Galád a do země dolojší nové, odkudž šli do Dan Jáhán a do okolí Sidonského.

7. Přišli také ku pevnosti Týru, a ke všem městům Hevejských a Kananejských; odkudž šli na pole dne země Judské do Bersabé.

8. A když *schodili všicku zemi, přišli po přeběhnutí devíti měsíců a dvaceti dny do Jeruzaléma.

9. I dal Joáb počet sečteného lidu králi. Bylo pak lidu Izraelského osmkrát sto tisíc mužů silných, kteréž mohli vytrhnouti meč k bíbě. Mužů také Judských pět-krát sto tisíc.

10. Potom padlo to těžce na srdce Davidovi, když již sečtl lid. I řekl David Hospodinu: *Zhrěšil jsem těžce, že jsem to učinil, ale nyní, ó Hospodine, odejmi, prosím, nepravost služebníka svého, nebt jsem velmi bláznivě učinil.

11. Když pak vstal David ráno, stalo se slovo Hospodinovo k Gádovi proroku, vidoucímu Davidovu, řkouci:

12. Jdi a rei Davidovi: Toto praví Hospodin: Trojit věci podávám bych učinil.
13. Protož přišel Gád k Davidovi, oznámil mu to, a řekl jemu: Chceš-li, aby přišel * na tebe hlad za sedm let v zemi tvé? Čili abys za tři měsíce utikal před nepřáteli svými, a oni aby tě honili? Čili aby za tři dny byl mor v zemi tvé? Pomyšlž spěšně, a viz, jakou mám odpověď dáti tomu, kterýž mne poslal.

14. I řekl David k Gádovi: Užkostimi sevířin jsem náramně; nechať, prosím, upadne v ruku raeli.

Hospodinovu, neboť jsou mnohá slitování jeho, jediné at v ruce lidské neupadám.

15. A tak uvedl Hospodin mor na Izraele od jitra až do času uložení, a zemřelo jich z lidu od Dan až do Bersabé sedmdesát tisíc mužů.

16. A když vztáhl anděl ruku svou na Jeruzalem, aby hubil jej, * litoval Hospodin toho zlého, a řekl andělu, kterýž hubil lid: *Dostíť jest, již přestaň. Anděl pak Hospodinův byl u humna Aravný Jehuzejského.

17. I mluvil David Hospodinu, když uzel anděla, an bje lid, a řekl: Aj, já jsem zhrěšil, a já jsem nepravě učinil ale tito, jsouc ce jako ovce, co učinili? Necht jest prosím, ruka tvá proti mně a proti domu otce mého.

18. Potom navrátil se Gád k Davidovi v ten den, řekl jemu: Vstup a vzdělej Hospodinu oltář na humně Aravný Jehuzejského.

19. I šel David vedle řeci Gádovy, jakož byl přikázal Hospodinu.

20. A vzhledaje Aravná, uzel krále s služebníky jeho, an jdou k němu; protož vyšel Aravná, * poklonil se králi tváří svou až k zemi.

21. I řekl Aravná: Proč přišel pán můj král k služebníku svého? Odpověděl David: Abych koupil od tebe humno toto, na němž bych vzdělal oltář Hospodinův, aby přestala rána tato v lidu.

22. Opět řekl Aravná Davidovi: Necht vezme * a obětuje pán můj král, což se mu za dobré vidí. Aj, teď volové k oběti zápalné, a smyky vozové i přípravy volů na drva.

23. Všecky ty věci dával králík Aravná králi. Rekl ještě Aravná králi: Hospodin Bůh tvůj zalibž tě sobě.

24. Rekl pak král Aravnovi: Nikoli, ale raději koupim od tebe, a zaplatim, anž budu obětovati Hospodinu Bohu svému oběti zápalné darem dané. A tak koupil David humno a voly za padesát lotů stříbra.

25. A vzdělav tu David oltář Hospodinu, obětoval oběti zápalné a pokojné. I byl * milostiv Hospodin zemi, a přestala zhouba v Izraeli.

KNIHA KRÁLOVSKÁ PRVNÍ,

KTERÁŽ

VŮBEC TŘETÍ KRÁLOVSKÁ SLOVE.

KAPITOLA 1.

Šestost větu Davidova, 5. a uvedeni Salomouna v království.

Král pak David sstaral se a sešel věkem, a ačkoli jej šaty přikrývali, však nemohl se zahřívati. 2. I řekl jemu služebníci jeho: Necht pohledají pánu našemu králi děvečky panny, kteréž by byla při králi a opatrovala jej, a aby spala v lůnu jeho, a zahrývala pána našeho krále.

3. A protož hledajice děvečky krásné ve všech končinách Izraelských, nalezli Abizag Sunamitskou, a přivedli ji k králi. 4. Kterážto děvečka byla velmi krásná. I opatrovala krále a přisluhovala jemu, ale král ji nepoznal.

5. Adoniáš pak syn Haggity pozdvíhal se, říkaje: Ját budu královati. I najedal sobě vozů a jezdců, a padesát mužů, kteréž by běhali před ním.

6. A nikdy ho nezarmoutil otec jeho, aby řekl: Proč jsi to učinil? Nebo byl i on velmi krásné postavy, kteréhož porodila * po Ab-solonovi.

7. I mluvil s Joábem synem Sarvie a s Abiatarem knězem, kteréž napomáhali Adoniášovi. 8. Ale Sádok kněz a Banaiáš syn Joađiv, též Nátan prorok a Simej i Rehi, a jiní přednější, kteréž měl David, nebyli s Adoniášem.

9. Tedy nabli Adoniáš ovcí a volů a krmného dobytka u kamene Zohlet, kterýž byl u studnice. Rogel, a pozval všech bratří svých synů královských, i všech mužů Judských, služebníků králových.

10. Nátana * však proroka a Banaiáš a jiných přednějších mužů, nepozval. 11. I mluvil Nátan k Betsabé matce Salomounově, řka: Neslyšela-liš, že králuje Adoniáš syn

Haggity, a pán nás David nic neví o tom?

12. Protož nyní pod, prosím, a dámť radu, kterouž vysvobodíš život svůj, i život syna svého Salomouna.

13. Jdiž, a vejda k králi Davidovi, rci jemu: Zdalíž jsi ty, pane můj králi, neptisáhl služebníci své řka: Salomoun syn tvůj královati bude po mně, a on seděti bude na stolici mé? Pročež tedy králuje Adoniáš?

14. A aj, když ty ještě tam mluvíti budeš s králem, přijduť za tebou a doplním řeč tvou.

15. A tak vešla Betsabé k králi do pokoje. Král pak již byl velmi starý, a Abizag Sunamitská přisluhovala králi.

16. Tedy Betsabé naklonivši hlavu, poklonila se králi. Jižto * řekl králi: Což chceš?

17. I odpověděla jemu: Pane můj, ty jsi přisáhl skrze Hospodina Boha svého služebníci své, řka: Salomoun syn tvůj královati bude po mně, a on seděti bude na stolici mé.

18. A nyní, hle, Adoniáš králuje, ty pak nyní, pane můj králi, nic nevíš o tom.

19. Nebo * nabiv volů a krmného dobytka a ovec množství, pozval kněze synů královských, i Abiata kněze a Joába hejtmana vojska, Salomouna pak služebníka svého nepozval.

20. Ješto ty, pane můj králi, přiš, že oči všeho Izraele na tebe jsou obráceny, abys jim oznámil, kdo by seděti měl na stolici pána mého krále po tobe.

21. Sic jinak bude to, když usne pán můj král s otcí svými, že já a syn můj Salomoun budeme * jako hříšníci.

22. A aj, když ještě ona mluvila s králem, přišel Nátan prorok. 23. I oznámil králi, řkouce: Aj, teď Nátan prorok. A tak vsel před krále, a poklonil se jemu tváří svou až k zemi.

24. Zatím řekl Nátan: Pane můj králi, ty-lis pověděl: Adoniáš kralovatí bude po mně, a on seděti bude na stolici mé?

25. Nebo odšed dnes, nabil volů a krmného dobytká, a ovce množství, a sezval všechny syny královny a hejtmany vojska, i Abiatará kněze. A hle, oni jedi a piji před nim, a pravi: * Živ buď král Adoniáš. *^{†I Sam. 16, 16.}

26. Mne * pak služebníka tvého, a Sadocha kněze, a Banaiáša syna Joiadova, a Salomouna služebníka tvého nepozval. *^{†v. 10.}

27. Tak-liž jest ode pána mého krále nariženo? *Mně* jsi zaistě oznámil služebníku svému, kdo bude seděti na stolici pána mého krále po tobě?

28. A odpovídaje král David, řekl: Zavolejte mi Betsabé. Kteráž všedši před krále, státa před nim.

29. I přisáhl král, řka: Živť jest Hospodin, kterýž * vysvobodil duši mou ze velikých úzkosti, *^{†I Sam. 4, 9.}

30. Že jakož jsem přisáhl tobě skrze Hospodina Boha Izraelského, řka, že syn tvj Salomoun kralovatí bude po mně, a on seděti bude na stolici mé místo mne, takť učinim dnes.

31. A naklonivši hlavu Betsabé tvář k zemi, pokloni učinila králi a řekla: Živ * buď pan můj král David na věky. *^{†Neh. 2, 3. Dan. 3, 4.}

32. Řekl ještě král David: Zavolejte ke mně Sadocha kněze a Nátana proroka, a Banaiáša syna Joiadova. Kterážto vešli před krále.

33. I řekl jim král: Vezměte s sebou služebníky pána svého, a vsadte Salomouna syna mého na mezkyni mou, a vedte ji k Gihonu.

34. I pomaze ho tam Sadoch kněz a Nátan prorok za krále nad Izraelem, a troubiti budete trubou, a dítě: Živ buď král * Salomoun. *^{†v. 39.}

35. Potom vstoupíte zase, jdouce za nim. Kterýz přijda, seděti bude na stolici mé, a on kralovatí přikázal, aby byl vůdci nad Izraelem i nad Judou.

36. A odpovídaje Banaiáš syn Joiadův králi, řekl: Amen. Zpusobiz to Hospodin, Bůh pána mého krále.

37. A jakož byl Hospodin se pánem mým králem, tak budiz i s Salomounem, a zvelebiz stoličci jeho více, než stoličci pána mého krále Davida.

38. A tak šli dolů Sadoch kněz a Nátan prorok, a Banaiáš syn Joiadův, Cheretejšti také i Peletejšti, a vsadili Salomouna na mezkyni krále Davida, a dovedli jej k Gihonu.

39. Vzal také Sadoch kněz roh oteje z stánku, a pomazal Salomouna. Potom troubili trubou, a řekl všecken lid: O Živ buď král Salomoun. *^{†I Par. 29, 29. †I K. 1, 11, 12.}

40. I vstoupil všecken lid za nim; kterýžto lid prospěvoval s plěsáním, a veselil se radostí velikou, tak až se vsudy rozléhalo od zvuku jejich.

41. Což slyše Adoniáš i všekni pozvaní, kteříž byli s ním, (byli pak již pojedli,) slyše také i Joab zvuk trouby, řekl: Jaký to zvuk v městě hlučících?

42. A když on ještě mluvil, aj, Joiadova syn, Abiatará kněze přišel, jemuž řekl Adoniáš: Přistup sem, nebo jsi muž udatý a dobrý pomsestvi nesěš. *^{†I Sam. 16, 27.}

43. Tedy odpovídaje Jonata, řekl Adoniášovi: Právě jižť pán náš král David ustanovil Salomouna za krále;

44. Nebo poslal s nim král Sadocha kněze a Nátana proroka a Banaiáša syna Joiadova, ano i Cheretejšké a Peletejšké, a vsadili jej na mezkyni královskou.

45. I pomazal jej Sadoch kněz a Nátan prorok za krále u Gihonu, a vstupovali odtud s radostí, tak že hlučelo město. Toť jest zvuk ten, kterýž jste slyšeli.

46. Ano již i dosedl Salomoun na stolici královskou.

47. Nýbrž i služebníci královští přišli, aby dobrořečili pánu našemu, králi Davidovi, řkouce: Učiniz slavně Bůh tvj jméno Salomounovo nad jméno tvé, a zvelebiz stoličci jeho nad stoličci tvou. I poklonil se král na ložci svém.

48. Ano i král takto řekl: Požehnaný Hospodin Bůh Izraelský, kterýž dal dnes sedičiho na trůnu mém, a abych * na to očima svýma hledeł. *^{†I Sam. 7, 12 násl.}

49. I předěšeni jsou, a vsstavše všickni ti pozvaní, kteříž byli při Adoniášovi, odešli jeden každý cestou svou.

50. Adoniáš také boje se Salomouna, vstav, odšel a chytil se rohů oltáře.

51. I pověděl Salomounovi, řkouce: Aj, Adoniáš boji se krále Salomouna, a hle, * drží se rohů oltáře

a pravi: Nechtť mi přisáhne dneš král Salomoun, že nezabije mne služebníka svého mečem. *^{†2. 28.}

52. I řekl Salomoun: Budě-li muž statečný, * nespadneť vlas z něho na zem; pakitť co zlého na něm nalezno bude, umřeť. *^{†I Sam. 14, 46.}

53. Poslal tedy král Salomoun, aby jej odvedli od oltáře. Kterýz přišed, poklonil se králi Salomounovi. Jemuž řekl Salomoun: Jdiž do domu svého.

KAPITOLA 2.

Smrt Davidova 12. a utvrzení království Salomounovo.

Když se pak čas smrti Davidovy přiblížil, dával příkázání Salomounovi synu svému, řka:

2. Jáť * již odcházim podle způsobu všech lidí. Protož posiliz se a měj se zmužile. *^{†Joz. 23, 14.}

3. A ostříhej příkázání Hospodina Boha svého, chodě po cestách jeho, a zachovávaje ustanovení jeho, rozkázání jeho, i soudy jeho i svědectví jeho, jakož * psáno jest v zákoně Mojžišově, ať by se šťastně vedlo, což bys koli čimil, i všecko, k čemuž bys se obrátil, *^{†v. 5, 39.}

4. A aby naplil Hospodin slovo své, kteréž mi zaslibil, mluvě: Budou-li ostříhati synové tvoji cesty své, chodíce * přede mnou v pravdě z celého srdce svého a z celé duše své, *tak* mluvě: Ze nebude vyplněn po tobě muž z stolice Izraelské. *^{†I M. 17, 1.}

5. Také i o tom viš, co jest mi učinil Joab syn Sarvie, totiž, co učinil dvěma hejtmánům vojsk Izraelských, Abnerovi * synu Ner, a Amazovi synu Jeter, že je zamořoval, dopustiv se vraždy Istivě v čas pokoje, a zmazal krvi zradně vyřitou pas svůj rytířský, kterýž měl na bedrách svých, a obuv svou, kterouž měl na nohách svých. *^{†I Sam. 2, 27. †v. 30, 10.}

6. Protož zachováš se podlé moudrosti své, a nedáš sstoupiti sedlám jeho v pokojí od bráhu.

7. S syny pak Bařizilaj Galadštráho učiniz mílosrdenství, tak aby řídali spolu s jinými při stole tvém; nebo * tak podobně ke mně přišli, když jsem utikal před Abisólonešm bratrem tvým. *^{†I Sam. 17, 27. †v. 19, 32.}

8. Hle, máš také v moci své Semu syna Gery Beniaminského z

Bahurim, kterýž * mi zlořečil zlořečením velikým v ten den, když jsem sel do Mahanaim, ačkoli potom vyšel mi vstříc k Jordánu, jemuž jsem přisáhl o skrze Hospodina, řka: Nezabiji tě mečem. *^{†I Sam. 18, 5. †v. 19, 28.}

9. Nyni však neodpouštěj jemu. Jak bys k němu přistoupiti měl, abys uvedl * šediny jeho se krvi do hrobu. *^{†Ž. 63, 10.}

10. A tak usnul David s otci svými, a pohřben jest v městě Davidově.

11. Dnu * pak, v nichž kraloval David nad Izraelem, bylo čtyřiceti let. V Hebronu kraloval sedm let, a v Jeruzalémě kraloval třicet a tři léta. *^{†I Sam. 5, 4. †I Par. 29, 28, 27.}

12. I dosedl Salomoun na stolici Davida otce svého, a utvrzeno jest království jeho velmi.

13. Tedy přišel Adoniáš syn Hagigity k Betsabé matce Salomounově. Kterážto řekla: * Pokloni-li jest příchod tvj? I odpověděł: Pokloni. *^{†I Sam. 16, 4.}

14. Řekla dále: Máš k tobě řeč. I řekla: Mluv.

15. Tedy řekl: Ty viš, že * mé bylo ktni Izraelsťi tvář svou, abych kraloval, ale přeneseno jest království na bratra mého, nebo od Hospodina usouzeno mu bylo. *^{†K. 1, 5.}

16. Nyni pak jedině věci žádám od tebe, nechtť nejsem oslyšán. Kteráž řekla jemu: Mluv.

17. A on řekl: Řci, prosím, Salomounovi králi: (neboť neoslyšť tebe,) ať mi dá Abizag * Sunamitkou za manželku. *^{†K. 1, 3.}

18. Odpověděla Betsabé: Dobře. Jáť budu mluviti o tebe s králem.

19. Protož vešla Betsabé k králi Salomounovi, aby mluvila s ním o Adoniášě. I povstal král proti ni, a pokloniv se jí, posadil se na stolici své; rozkázal také postaviti stoličci matce své. I posadila se po pravici jeho.

20. A řekla: Jedině věci nevelikě já žádám od tebe, nechtť nejsem oslyšána. I řekl jí král: Žádej, matko má, neboť neoslyším tebe.

21. Kteráž řekla: Nechtť jest dána Abizag Sunamitká Adoniášovi bratru tvému za manželku.

22. A odpovídaje král Salomoun, řekl matce své: Proč ty jen žádáš

za Abizag Sunamitskou Adoniášovi? Zadej jemu království, poněvadž on jest bratr můj starší nežli já, * a má po sobě Abiataru kněze a Joábu syna Sarvie.

23. I přisáhl král Salomoun skrze Hospodina, řka: Toto až mi učiní Bůh a toto přidá, že sám * proti sobě mluvil Adoniáš řeč tuto.

24. Protož nyní, živ jest Hospodín, kterýž mne utvrdil, a posadil na stoličce Davida otce mého, a kterýž mi vzdal dům, jakož byl mluvil, že dnes umřítí musí Adoniáš. Baniáše syna Joiadova, kterýž uderil na něj, tak že umřel.

26. Abiatarovi knězi také řekl král: Jdi do * Anatot k roli své, nebo jsi hoden smrti. Ale nyní nezabýj tebe, poněvadž jsi nosil truhlu Hospodínovu před Davidem otcem mým, a snašel jsi všecka ta ssouznění, kteráž snašel, otec můj.

27. I svrhl Salomoun Abiataru s kněžství Hospodínova, aby * naplnil řeč Hospodínovu, kterouž byl mluvil proti domu Eli v Silo.

28. Donesla se pak pověst ta Joábu, (nebo Joáb postoupil po Adoniášovi, ačkoli po Absolonovi byl nepostoupil.) Protož utekl Joáb k stánku Hospodínovu, a * chytil se rohu oltáře.

29. I oznáměno králi Salomounovi, že utekl Joáb k stánku Hospodínovu, a že jest u oltáře. Tedy poslal Salomoun Baniáše syna Joiadova, řka: Jdi, oboř se na něj. 30. A když přišel Baniáš k stánku Hospodínovu a řekl jemu: Takto praví král: Vyjdi, odpovéděj jemu: Nikoli, ale tuto * umru. V tom oznámil zase Baniáš králi řeč tu, řka: Takto mluvil Joáb, a tak mi odpovéděl.

31. Na to řekl jemu král: Učin, jakž mluvil, a udeř na něj, a pochovej jej, a odejmeš krev nevinou, kterouž vyřil Joáb, ode mne i od domu otce mého.

32. A navrátil Hospodín krev jeho na hlavu jeho; nebo obořil se na dva muže spravedlivější a lepší, než jest sám, zamordoval je mečem bez vědomí otce mého Davida, * Abnera syna Ner, hejtmana vojska Izraelského, a o Amazu syna

na Jeter, hejtmana vojska Judského. 33. A tak * navrátil se krev jejich na hlavu Joábu, a na hlavu semene jeho na věky, Davidovi pak a semeni jeho, domu jeho a stoličce jeho buď pokoj až na věky od Hospodína.

34. A protož vyšed Baniáš syn Joiadův, obořil se na něj, a zabil jej. A pochován jest v domě svém na poušti. 35. I ustanovil král * Baniáše syna Joiadova místo něho nad vojenskem, a Sádoha kněze ustanovil král místo Abiataru. 36. Za tím poslav král, povolal dům v Jeruzalémě, a tu zůstávají a nevycházejí odtud ani sem ani tam.

37. Nebo * v kterýkoli den vyjdeš, a přeješ přes potok Cedron, věz jistotně, že umřeš; krev tvá bude na hlavu tvou.

38. I dí Semei k králi: Dobrá jest ta řeč. Jakož mluvil pán můj král, takť učím služebníci tví. A tak bydlil Semei v Jeruzalémě po mnohé dny.

39. Stalo se pak po třech letech, že utekli dva služebníci Semei k Achisovi synu Maachy, králi Gát. I pověděli lo Semei, řkouce: Hle, služebníci tvoji jsou v Gát.

40. Pročež vstav Semei, osedlal osla svého, a jel do Gát k Achisovi, aby hltedal služebníky svých. I navrátil se Semei, a přivedl zase služebníky své z Gát.

41. Pověděno pak Salomounovi, že odšel Semei z Jeruzaléma do Gát, a že se navrátil. 42. Tedy poslav král, povolal Semei a řekl jemu: Zdáliž jsem tě přisahou nezavázal skrze Hospodína, a osvědčil jsem proti tobě, řka: V kterýkoli den vyjdeš, a sem i tam choditi budeš, věz jistotně, že smrti umřeš? A řekl jsi mi: Dobrá jest ta řeč, kterouž jsem slyšel.

43. Pročež jsi tedy neostříhal přisahy Hospodínovy a přikázání, kteréž jsem přikázal tobě?

44. Řekl také král k Semei: Ty vši všechno zlé, kteréhož povědomo jest srdce tvé, co jsi učinil * Davidovi otci mému, ale Hospodín uvedl zase to tvé zlé na hlavu tvou.

45. Král pak Salomoun bude požehnaný, a stoličce Davidova stála před Hospodínem až na věky. 46. I přikázal král Baniášovi synu Joiadovu, kterýž vyšed, obořil se na něj, tak že umřel. A tak utvrzeno jest království v ruce Salomounově.

KAPITOLA 3.

Salomoun se oženil, 4. moudrosti obdařen, 45. kterouž v spravádivém rozsudku prokázal.

Spřiznil se pak Salomoun s Faraonem králem Egyptským, nebo pojal dceru Faraonovu a uvedl ji do města Davidova, dokudž nedostavěl domu svého, a domu Hospodínova i zdi Jeruzalémské věkol. 2. Toliko lid obětoval na výsostech, proto že nebyl vystaven dům jménu Hospodínovu až do těch dnů.

3. Nebo miloval Salomoun Hospodína, chodě v přikázáních Davida otce svého, a toliko na těch výsostech obětoval a kadil.

4. Protož šel král do Gabaon, aby tam obětoval, a ty vysost zajisté bytama největší. Tisíc obětí zápalných obětoval Salomoun na tom oltáři.

5. Ukázal * se pak Hospodín v Gabaon Salomounovi ve snách noci té, a řekl Bůh: Zadej te o začkolli, a dám tobě.

6. I řekl Salomoun: Ty jsi učinil s služebníkem svým Davidem, otcem mým, milosrdenství veliké, když chodil před tebou v pravdě a v spravádivosti, a v upřímnosti srdce stál při tobě. Ověsem zachoval jsi jemu zvláštní toto milosrdenství, že jsi dal jemu syna, kterýž by seděl * na stoličce jeho, jakž se lo dnes vidí.

7. Ačkoli pak nyní, ó Hospodine Bože můj, ty jsi ustanovil služebníka svého králem místo Davida otce mého, já však isa velmi mládý neumím vycházeti ani vcházeři.

8. Služebník, pravím, tvůj jest u prostřed lidu tvého, kterýž jsi zvolil, lidu velikého, kterýž * nemůže ani sečten ani sepsán býti pro množství.

9. Dejž * tedy služebniku svému srdce rozumné, aby soudil lid tvůj, a aby rozeznal mezi dobrým a zlým; nebo kdo bude moci souditi tento lid tvůj tak mnohý?

10. I libilo se to Hospodínu, že žádal Salomoun za tu věc.

11. A řekl jemu Bůh: Proto že jsi žádal věci takové, a neprosils sobě za dlouhý vek, aniž jsi žádal sobě bohatství, aniž jsi žádal bezvíroví nepřátel svých, ale žádal jsi sobě rozumnosti, abys slyšati uměl rozepře,

12. Aj, učinil jsem vedle řeči tvé, ať, dal jsem srdce moudré a rozumné, tak že rovného tobě nebylo před tebou, ani po tobě aby nepovstal rovný tobě.

13. K * tomu i to, začož jsi nežádá, dal jsem tobě, totiž bohatství a slávu, tak aby nebylo rovného tobě žádného mezi králi po všechny dny tvé.

14. Přes to * jestliže choditi budeš po cestách svých, ostříhaje ustanovení svých a přikázání svých, jako chodil David otec tvůj, prodlím i dnů tvých.

15. A když procitil Salomoun, a ať, byl sen, i přišel do Jeruzaléma a stal před truhlou smlouvy Hospodínovy, a obětoval oběti zápalné a oběti pokoiné; udělal * takové hody všechněm služebníkům svým.

16. Tedy přišly dvě ženy hokyně k králi, a stály před ním. 17. I řekla jedna z těch žen: Prosim, pane můj, já a žena tato bydlíme v jednom domě. I porodila jsem u ni v témž domě.

18. Potom stalo se dne třetího porodu mém, že porodila také žena tato, a byly jsme spolu. Nebylo žádného cizího s námi v domě, kromě nás dvou v témž domě.

19. Umřel pak syn ženy této v noci, nebo spěci, udávila ho. 20. A vstavši o půl noci, vzala syna mého ode mne, když spala služebnice tvá, a položila jej v lůžko svého otce mého.

21. Ale když jsem vstala ráno, a bych přikojila syna svého, a aj, mrtvý. Na kteréhož když jsem ráno pilněji pohleděla, a aj, nebyl syn můj, kteréhož jsem porodila.

22. I řekla žena druhá: Nemá tak, ale syn můj jest ten živý, a ten mrtvý jest syn tvůj. Ona pak řekla: Nikoli, ale syn tvůj jest ten mrtvý, a syn můj jest ten živý. A tak se hádaly před králem.

23. I řekl král: Tato praví: Ten živý jest syn můj, a syn tvůj jest ten mrtvý. Tato zase praví: Ne-

ní tak, ale syn tvůj jest ten mrtvý, a syn můj jest ten živý.
24. Protož řekl král: Přineste mi meč. I přinesli meč před králem.

25. Tedy řekl král: Rozetněte to dítě živé na dvě, a dejte jednu polovici jedné, a polovici druhou druhé.

26. Ale žena, jejíž syn byl ten, kterýž živ zůstal, mluvila králi, (nebo pohnula se * střeva její nad synem jejím,) a řekla: Prosim, pane můj, dejte jí nemluvnátko to živé, a nikoli nezabijte ho. Druhý pak řekl: Necht' není ani mně ani tobě, rozetněte.

27. K čemuž odpovídaje král, řekl: Dejtež této dítě to živé, a nikoli nezabijte ho, onať jest matka jeho.

28. Tedy uslyšavše všickni Izraelští soud tento, kterýž vynesl král, bali se krále; nebo viděli, že moudrost Boží jest v srdci jeho k vykonávání soudu.

KAPITOLA 4.

Sláva království Salomounova i moudrost jeho.

A tak král Salomoun byl králem nade všim Izraelem.

2. Tato pak byla knížata jeho: Azariáš syn * Sadochtův knížetem, *k.2,35.

3. Elichoref a Achiáš synové Sioví byli písaři, Jozafat syn Achiludův kancelářem,

4. A Banaiáš syn Joiadhův nad vojskem, Sadoch pak a Abiatar kněžimi,

5. A Azariáš syn Nátanův nad úředníky, a Zábud syn Nátanův nejvyšší rada královská,

6. A Achisar vládař domu, * Adoniram pak syn Abdy nad vybraným lidem *k.5,14.

7. Měl také Salomoun dvanácte vládařů nade všim Izraelem, kteříž opatrovali potravou krále i jeden každý měl opatrovati krále.

8. A tato jsou jména jejich: Syn Chur na hoře Efraim;

9. Syn Deker v Makaz a v Salchanan, a v Betsemes a v Elon Betchanan;

10. Syn Chesed v Arubot, jehož bylo Socho i všecka země Chefer;

11. Syn * Abinadabův, jehož byly všecky končiny Dor, a měl řádat dceru Salomounovu za manželku; *1.Sam.18,8.

na, jeden každý za měsíc svůj, nedopouštějce, aby v čem nedostatek býti měl.

28. Jemene také a slámy pro koně a pro mezký dodávali k tomu místu, kdež byl král, jeden každý, jakž mu uloženo bylo.

29. Nadto dal Bůh moudrost Salomounovi a prozřetelost velikou náramně, a širokost myslí, jako * jest písku na břehu mořském. *Z.139,18.

30. Nebo věšší byla moudrost Salomounova, než moudrost všech národů východních, a než všeliká moudrost Egyptských.

31. Nýbrž moudřejší byl nad všechny lidi, až i nad Étana Ezrachitského, též nad Hémana, a Kalkole i Darda, syny Máchol, a rozneslo se jméno jeho po všech národech vůkol.

32. Složil také tři tisíce přísloví, a písniček jeho bylo tisíc a pět.

33. Vypsal též i o stromích, počínaje od cedru, kterýž jest na Libánu, až do mchu, kterýž roste na zdi; psal i o hovadech a o ptáčích, a zeměplazích a o rybách.

34. Protož přicházeli ze všech národů poslouchati * moudrosti Salomounovy, i ode všech králů země, kteříž slyšeli o moudrosti jeho. *k.10,16.

KAPITOLA 5.

Přítelství Chirama krále Tyrnského s Salomounem, 6. Jedinání pořeb i dělníků k stavění chrámu.

Poslal pak Chiram král Tyrský služebníky své k Salomounovi, uslyšav, že * ho pomazali za krále na místo otce jeho; nebo mluval Chiram Davida po všecky dny. *k.1,39.

2. Zase * poslal Salomoun k Chiramovi, řka: *11.Par.2,8.

3. Ty víš, že David otec můj nemohl vystavěti domu jménu Hospodinu Boha svého pro války, kteréž jej obkličovaly, dokudž Hospodin nepodložil nepřátele pod nohy jeho.

4. Ale nyní Hospodin Bůh můj dal mi odpočinuti vsudy vůkol, není žádného protivníka, ani outeku nebezpečného.

5. Z té příčiny, ať úmysl mám stavěti dům jménu Hospodina Boha svého, jako * mluvil Hospodin Davidovi otci mému, řka: Syn tvůj, kteréhož posadím místo tebe

na stolici tvé, onť vystaví dům ten jménu mému. *11.Sam.7,13. 11.Par.29,10.

6. A protož nyní rozkaž, ať mi nasekají cedrů na Libánu. Budou pak služebníci moji s služebníky tvými, a mzdu služebníků tvých dám tobě, tak jakž dís. Nebo sám víš, že mezi námi není žádného, kdož by uměl sekati dříví, jako jsou Sidonští.

7. Stalo se tedy, když uslyšel Chiram ta slova Salomounova, že se zradoval náramně, a řekl: * Požebnany Hospodin budíž nyní, kterýž dal Davidovi syna moudrého nad tím lidem tak mnohým. *11.Par.2,12.

8. I poslal Chiram k Salomounovi, řka: Vyrozuměl jsem, oť jsi poslal ke mně; jáť učiním všecko vůli tvou ze strany dříví cedrového i jedlového.

9. Služebníci moji svezou je s Libánu až k moři, a dám je v vorích, kteréž mi ukážeš, a tu je složí; ty pak pohřeš je a naplníš také vůli mou, dodávaje potravu čeredi mě.

10. A tak dával Chiram Salomounovi dříví cedrového a dříví jedlového, jakkoli mnoho chtěl.

11. Salomoun také dával Chiramovi dvacetit tisíc měr pšenice pro krmu celedi jeho, a dvacetit tisíc měr oleje vytláčeného. To dával Salomoun Chiramovi každého roku.

12. Když tedy * dal Hospodin moudrost Salomounovi, o jakož mu byl zaslíbil, a byl pokoj mezi Chiramem a mezi Salomounem, tak že mezi sebou učinili smlouvu: *k.4,22. 9. k.3,12.

13. Rozkázal král Salomoun vybrati osoby ze všeho Izraele, a bylo vybraných třidcetit tisíc mužů.

14. Z nichž poslal na Libán deset tisíců na každý měsíc, jedny pro druhých. Jeden měsíc bývali na Libánu, a dva měsíce doma, * Adoniram pak byl ustaven nad těmi vybranými.

15. Měl také Salomoun sedmdesát tisíc nosičů, a osmdesát tisíc těch, kteříž tesali na hoře.

16. Kromě předních vládařů Salomounových, kterýchž bylo nad dílem tři tisíce a tři sta. Ti představeni byli lidem, kteříž dělali kamení velikého, kamení nákladného k založení toho domu, a kamení tesaného,

18. Kteréž tesali kamenici Salomounovi a kamenici Chiramovi a Gibliti. A tak připravovali dříví i kamení k stavění domu toho.

KAPITOLA 6.

Stavění chrámu Salomounova.

I stalo se léta čtvrtého osmdesátého po vjítní synů Izraelských z země Egyptské, že Salomoun mluvil Ziv, (jenž jest měsíc druhý,) čtvrtého léta králování svého nad Izraelem, a počal stavěti domu Hospodinova.

2. Dům pak, kterýž stavěl král Salomoun Hospodinu, byl zdělán šedesáti lokty, a zšířil dvadci, a zšířil třidcti lokty.

3. Sínice * také byla před chrámem dvadci loktů, zdělán vedle širokosti domu, a desíti loktů zšířil před domem.

4. Udělal také v domě okna pozoršitřená vnitř, ale pozoršitřená zevnitř.

5. Vzdělal též při zdi domu pavlače vsudy vukol vedle zdi domu, okolo chrámu a svatyně svatých, a nadělal pokojíků vsudy vukol.

6. Pavlače spodní širokost byla pěti loket, prostřední širokost šestí loket, a třetí širokost sedmi loket; nebo byl zdělán ústupky ve zdi domu zevnitř vsudy vukol, aby tržmoně nebyli vpouštíni do zdi domu.

7. Když pak ten dům staven byl, z kamení hotového, tak přivezeného stavěli. Ani kladiva, ani sekery, ani jakého nástroje železného nebylo slyšeti v domě, když byl staven.

8. Dvěře k prostředním pokojům byly po pravé straně domu, jimiž pošneku se chodilo k těm prostředním, a z prostředních k třetím.

9. A tak vystavěl dům ten, a dokončil jej, a přikryl jej krokvemi ohnutými a na to prkny cedrovými.

10. Vystavěl i pavlače ty vukol všeho domu. Pěti loket zšířil byla každá z nich, a připojeny byly k domu trámy cedrovými.

11. Stala se pak řeč Hospodinova k Salomounovi, řkouci:

12. Toť jest ten dům, kterýž ty stavíš. Jestliže budeš choditi v ustanovených mých, a soudy mé vykonávati, a oštrhati všech příkazani mých, chodě v nich, tedy

* upevním slovo své s tebou, kteréž jsem mluvil Davidovi oci tvému,

13. A budu * bydleti u prostřed synů Izraelských, a neopustím lidu svého Izraelského.

14. A tak * vystavěl Salomoun ten dům, a dokončil jej.

15. A otařoval zdi domu vnitř prkny cedrovými, od podlahy domu až k stropu, obložil dřívím vnitř; položil také podlahu domu prkny jedlovými.

16. Udělal také přehrazení na dvadci loket od jedné strany domu k druhé, z prken cedrových, od podlahy až do stropu. A tak udělal u vnitřku příbytek, aby byl svatyně svatých.

17. Pročež čtyřidcti loktů byl dům, jenž jest chrám pokrovní, vnitř otařlovaný byl řezby, nápodobně tykvím planým a květům otevřeným. Všecko z cedru bylo, tak že ani kamene nebylo viděti.

19. Svatyni pak svatých v domě byla truhla smlouvy Hospodinovy, vnitř připravil, aby tam postavena byla dvadci loktů zšířil, a dvadci loktů zšířil, též dvadci loktů zšířil, a obložil ji zlatem nejčistším. Oltář také cedrový obložil.

21. Tak obložil Salomoun přibýtek ten zlatem nejčistším, a učinil rozdělující stěnu a provazy zlaté před svatyni svatých, kterouž také obložil zlatem.

22. Anobřž všecken dům obložil zlatem, žádné strany nepomije; též všecken oltář, kterýž byl před svatyni svatých, obložil zlatem.

23. Udělal také v svatyni * svatých dva cherubiny z dříví olivového loket zšířil. * I I M. 25. 18. 97. 7.

24. A bylo na pět loket křídlo cherubína jednoho, a na pět loket křídlo cherubína druhého; deset loket bylo od konce křídla jednoho až k konci křídla druhého.

25. Tak na deset loket byl i cherubín druhý; miru jednostejnou a řezbu jednostejnou měli oba cherubínové.

26. Vysokost cherubína jednoho byla desíti loket, a tolikéž cherubína druhého.

27. I postavil ty cherubiny v prostřední domu vnitřního, tak že rozdělující stěna byla mezi nimi, a křídla svá, a dotýkalo se

na čtyřidcti pěti sloupích, po patnacti v každém řadu.

4. Oken také byly tři řady, okno proti oknu třemi řady.

5. A všecky dvěře i veřeje čtverhrané byly, i okna, a zpořádaná byla okna proti oknům třemi řady.

6. Udělal i síňci na sloupích Pa-desáti loket širokost její, a byla třidcti loket širokost její, a byla ta sínce napřed, i sloupové i trámové její před tím domem.

7. Opět vzdělal jinou síňci, v níž byl trůn, kdež soudil, totiž síňci soudnou, kteréž příkrta byla cedrovím od jedné podlahy až do druhé.

8. Potom při domu svém, v kterémž bydlil, udělal síň druhou z tou síni; dilo podobné onomu bylo. Udělal také dům dceři Farao-nové, kterouž byl pojal Salomoun, podobný té síňci.

9. Všecko to bylo z kamení nákladného, vedle miry tesaného a pilou řezaného, vnitř i zevnitř, a to od gruntu až k stropu, i zevnitř až k siní veliké.

10. Základ také byl z kamení nákladného, z kamení velikého, z kamení na deset loket, a z kamení na osm loket.

11. Tak i výš bylo kamení nákladné, příslušně vedle miry tesané, a cedrové dsky.

12. Síň také veliká měla vsudy vukol třmi řady kamení tesané, a jedním řadem dříví cedrové, podobně jako síň vnitřní domu Hospodinova, i sínce téhož domu.

13. Poslav pak král Salomoun, povolal Chirama z Týru.

14. (Ten byl syn ženy vdovy z pokolení Neftalimova, jehož otec byl obyvatel Tyrský, * řemeslník dila z mědi,) proto že byl plný moudrosti a rozumnosti i umění k dělání všelikého dila z mědi. Kterýžto když přišel k králi Salomounovi, dělal všeliké dilo jeho.

15. Nejprv sformoval * dva sloupby měděné. Osmnácti loket byla výšost sloupu jednoho, kterýž o-kolek měl dvanácti loktů. Tak i sloup druhý. * I I K. 2. 16. 17. Jer. 52. 21.

16. Potom udělal dvě makovice, kteréž by vstavěny byly na vrch těch sloupů, sítě z mědi. Pěti loktů byla zšířil makovice jedna, a pěti loktů zšířil makovice druhá.

křídlo jednoho jedné stěny, též křídlo cherubína druhého dotýkalo se druhé stěny; křídla pak jejich u prostřed domu spolu se dotýkala.

28. Obložil také ty cherubiny zlatem.

29. Přesto i všecky stěny domu vukol ozdobil řezbami cherubinů a palm a rozvítých květů, vnitř i zevnitř.

30. I podlahu domu položil zlatem vnitř i zevnitř.

31. Udělal též, kudy vcházel olivového, a podvoje i s veřejeami byly pětihrané.

32. Oboje pak ty dvěře byly z dříví olivového, kteréž ozdobil řezbami cherubinů a palm a rozvítých květů, a obložil zlatem; potáh takté i cherubiny a palmy zlatem.

33. Podobně udělal i u vrat chrámových dvěře z dříví olivového čtverhrané.

34. A oboje dvěře byly z dříví jedlového. Na dvě strany jedny dvěře otvíraly se, též na dvě strany druhé dvěře se otvíraly.

35. I vyřezal na nich cherubiny a palmy a rozvité květy, a obložil zlatem taženým to, což bylo vyřezáno.

36. Potom vystavěl síň prostřední ze tří řadů kamení tesaného a jednoho řadu dříví cedrového hoblavaného.

37. Léta čtvrtého * založen byl dům Hospodinův, měsíce Ziv, * k. 6. 1.

38. A léta jedenáctého, měsíce Bul, (jenž jest měsíc osmý), dokonán jest dům se všemi přípravami přínáleželo, kterýž stavěl sedm let.

KAPITOLA 7.

Stavění domu Salomounova 8. a domu dceři Fernonovy. 12. Strojeni nádobí i osob do chrámu.

Potom * stavěl Salomoun dům svůj za třinácté let, až jej všecek dostavěl. * k. 9. 10.

2. Vystavěl též dům z lesu Libánského, sto loket zdělán a padesáte loket zšířil a třidcti loket zšířil na čtyřech řadích sloupů cedrových, a trámové cedroví byly na těch sloupích.

3. A přikryt byl cedrovím na hoře na těch trámcích, kteréž byly

17. Mřežování také pleteným, a šňury jako řetízky udělal k těm makovicím, kteréž byly na vrchu sloupů, sedm na makovici jednu a sedm na makovici druhou.

18. A udělav sloupy, přidal k mřežování jednomu dva řady jablěk zrnatých vůkol, aby makovice, kteréž byly na vrchu, přikryvaly. A tak učinil makovici druhé.

19. Na těch pak makovicích na vrchu sloupů, kteříž v síni stáli měli, bylo dílo květem liliovým na čtyři lokty.

20. I měly makovice ty na dvou těch sloupcích, jakož svrchu tak i proti vduťi pod zamřežováním jablka zrnatá, kterýchž bylo dvě stě, dvěma řady vůkol, na jedné i na druhé makovici.

21. A tak postavil ty sloupy v síni chrámové. A postaviv sloup na pravé straně, nazval jméno jeho Boaz; a když postavil sloup na levé straně, nazval jméno jeho Boaz.

22. A na vrchu sloupů těch bylo dílo liliové. I dokonáno jest dílo sloupů.

23. Udělal také moře slité, desíti loket od jednoho kraje k druhému, okrouhlé vůkol, a pět loket byla výskost jeho, a okotek jeho tříděti loket vůkol.

24. Pod jehožto krajem pukly tvrdým polním podobné vsudy vůkol, po desíti do lokte, obkličovaly moře vůkol; dva řady tykvi lilových bylo s ním slito.

25. A stálo na dvanácti volích. Tři obrázení byli na půlnoci, a tři patřili k západu, tři zase postaveni byli k východu, a tři obrázení byli k východu, a moře svrchu na nich stálo, ale všech jich zadkové byli pod mořem.

26. A bylo ztlouští na dlaně. Kraj jeho byl, jakýž bývá u koflíku aneb květu liliového; * dva tisíce tun v se bralo. *II Par. 4.5.

27. Udělal také deset podstavků měděných. Čtyř loket zdělil byl podstavek jeden každý, a čtyř loket zšířil, a tři loket zvýšil.

28. Bylo pak takové dílo každého ho podstavku; lištování bylo vůkol na nich, kteréžto lištování bylo po krajích jeho.

29. A na tom lištování, kteréž

bylo po krajích, lvové, volové a cherubinové byli, a nad těmi krajji byl sloupec svrchu, a pod lvy i byl sloupec dílem taženým.

30. Bylo také po čtyřech kolách měděných, pod každým podstavkem, a desky měděné, a na čtyřech úhlech svrch měl raménka; totiž i pod každou měděnicí byla ta raménka slítá při každé obrubě.

31. Zřídlo pak jeho mezi obrubou po vrchu bylo ztloubí lokte, a vsak okrouhlé, řemeslné jako i podstavek udělané, zšířil půl druhého lokte. Na kterémžto zřídle bylo čtyřhrané, neokrouhlé.

32. A tak po čtyřech kolách bylo pod tím lištováním, a osy kol vycházely z podstavků; výskost kola každého byla půl druhého lokte.

33. Dílo těch kol bylo jako dílo kol u vozu; osy jejich i pisy jejich, loukoťi jejich i špiče jejich, všecko bylo slité.

34. Tolikéž čtyři raménka na čtyřech úhlech podstavku každého, z něhož ta raménka vyčníkala.

35. Na vrchu pak podstavku byl sloupek na půl lokte zvýší, ku toho byl krajové vpuštění, a lištování na nich.

36. I zdělal řezby na dškách po krajích jejich, a po lištování jejich, cherubiny, lvy a palmovi, jedno podlé druhého po obrubě vsudy vůkol.

37. Na ten způsob udělal deset podstavků, jednostejným slítilim na jednostejnou míru, a jednostejná řezba na všech byla.

38. Udělal také deset umyvadel měděných. Čtyřdesíti měř bralo v se jedno umyvadlo; čtyř loket bylo to každé umyvadlo, jedno umyvadlo na jednom podstavku, a tak na desíti podstavcích.

39. I postavil podstavků pět po pravé straně domu, a pět po levé straně domu, moře pak postavil na pravé straně domu, k východu na poledně.

40. Nadělav tedy Chiram umyvadel, a lopat a koflíků, dokonal všecko dílo, kteréž dělal král Salomounovi k domu Hospodinovu;

41. Dva sloupy a makovice okrouhlé, kteréž byly na vrchu dvou sloupů, a mřežování dvoje,

aby přikrývalo ty dvě makovice okrouhlé, kteréž byly na vrchu sloupů;

42. A jablěk zrnatých čtyři sta na dvojm mřežování; dva řady jablěk zrnatých byly na mřežování jednom, aby přikrývaly dvě makovice okrouhlé, kteréž byly na vrchu sloupů;

43. Tolikéž podstavků deset, a umyvadel deset na podstavcích;

44. A moře jedno a volů dvanácte pod mořem;

45. Těž hrnce a lopaty, a kolliky. A všecko nádoby, kteréž nadělal Chiram králi Salomounovi do domu Hospodinova, bylo z mědi pulerované.

46. Ty věci na rovinách Jordánských slíval král v jilovate zemi, mezi Sochoť a Sartan.

47. Zanechal pak Salomoun udělení všeho nádoby, pro množství veliké, není vyhledáváno váhy mědi.

48. Nadělal také Salomoun všeho jiného nádoby do domu Hospodinova: Oltář zlatý a stůl zlatý, a němž byl chlebové předložení,

49. A svícenů pět na pravé a pět na levé straně před svatými svatých z zlata nejčistšího, též květy a lampy i utěradla z zlata.

50. I bábě a zállaře, koflíky, kadidlnice a nádoby k oharkům z zlata čistého, i panly zlaté ke dveřím domu vnitřního, totiž svatyně svatých, a ke dveřím chrámovým.

51. A tak dokonáno jest všecko dílo, kteréž dělal král Salomoun k domu Hospodinovu, a vnesl tam Salomoun věci posvěcené od Davida otce svého, stříbro a zlato i nádoby, sioživ je mezi poklady domu Hospodinova. *II Par. 5.1.

KAPITOLA 8.

Vnesení truhly Boží do chrámu, 10. a posvěcení jeho.

Tedy * shrámaždi Salomoun k sobě do Jeruzaléma starší lidu Izraelského, a všechny přední z pokolení, totiž knízažta čeledi otcovských s svny Izraelskými, aby přenesli truhlu smlouvy Hospodinovy z města Davidova, ježž jest Slon.

2. I sešli se k králi Salomounovi všickni muži Izraelskéti měsíce Etanim, v čas slavnosti; a ten měsíc jest sedmý.

3. A když přišli všickni starší Izraelskéti, vzali knězi truhlu.

4. I přenesli truhlu Hospodinovu a slánek úmluvy, i všecka nádoby posvátná, kteréž byla v stánku; a tak přenesli to knězi a Levitové.

5. Král pak Salomoun i všecko shrámaždení Izraelské, kteréž se k němu sešlo, obělovali * s ním před truhlou ovce i voly, kteříž ani popisování ani počítání nebyli pro množství. *II Sam. 6.3.

6. I vnesli knězi truhlu smlouvy Hospodinovy na místo její, do vnitřního domu, totiž do svatyně svatých pod křídla cherubinů.

7. Nebo cherubinové měli roztažená křídla nad místem truhly, a přikrývali cherubinové truhlu, i sochory její svrchu.

8. A povytáhli sochorů, tak že vidíni byli koncové jejich v svatyni k předku svatyně svatých, avšak vně nebylo jich viděti; a byli tam až do tohoto dne.

9. Nic * nebylo v truhle kromě dvou tabulí kamenných, kteréž tam složil Mojšis na Orébě, když všel Hospodin v smlouvu s svny Izraelskými, a oni šli z země Egyptské. *II M. 25.16.21. Žia. 9.4.

10. I stalo se, když vycházeli knězi z svatyně, že oblak naplnil dům Hospodinův.

11. Tak že nemohli knězi ostiti a sloužití pro ten oblak; nebo * slávo Hospodinova naplnila dům Hospodinův. *II M. 40.34.

12. Tedy řekl Salomoun: Hospodin řekl, že bude přebývat v mrakotě. Jížž jsem vystavěl dům k přebývání tvému, místo, v němž přebýval na věky.

14. A obrátiv král tvář svou, požehnáni dával všemu shrámaždení Izraelskému, všecko pak shrámaždení Izraelské stálo.

15. A řekl: Požehnaný Hospodin Bůh Izraelský, kterýž mluvil ústy svými Davidovi otci mému, a skutečně naplnil to, řka:

16. Od * tvoje dne, kteréhož jsem vvedl lid svůj Izraelský z Egypta, nevyvolil jsem města z žádného pokolení Izraelského k vystavení v něm domu, kdež by přebývalo jméno mé, ale Davida jsem vyvolil, aby spravoval lid můj Izraelský. *II Sam. 7.6.

17. Uložil též byl zajisté v srdci svým David otec můj stavěti dům jménu Hospodina Boha Izraelského,

18. Ale Hospodin řekl Davidovi otci mému: Ačkoli jsi uložil v srdci svém stavěti dům jménu mému, a dobře jsi učinil, že to myslíš v srdci svém:

19. A však ty nebuděš stavěti totoho domu, ale syn tvůj, kterýž vyjde z bedr tvých, on vystaví dům ten jménu mému.

20. A tak * splnil Hospodin slovo své, kteréž byl mluvil. Nebo jsem povstal na místo Davida otce svého, a dosedl jsem na stolicí Izraelskou, jakož byl mluvil Hospodin, a ustavěl jsem dům tento jménu Hospodina Boha Izraelského.

21. A připravil jsem tu místo truhle, v níž jest smlouva Hospodina, kterouž učinil * s otci našimi, když je vyvedl z země Egyptské. *II Sam. 7, 1-13.

22. Postavil se pak Salomoun před oltářem Hospodinovým, přede vším shromážděním Izraelským, a pozdvihl rukou svých k nebi.

23. A řekl: Hospodine, Bože Izraelský, není podobného tobě Bona na nebi svrchu, ani na zemi dole, kterýž ostrháš smlouvy a mlo-srdensství služebníků svým, chodícím před tebou v celém srdci svém.

24. Kterýž jsi splnil služebníku svému, Davidovi otci mému, to, co jsi mluvil jemu; nebo jsi mluvil ústy svými, a skutečně jsi to naplnil, jakož se dnes říká.

25. Nyní tedy, ó Hospodine, Bože Izraelský, naplníš služebníku svému, Davidovi otci mému, * což jsi mluvil jemu, řka: Nebudeť vyhlazen muž z rodu tvého od tvářič mé, kterýž by seděl na stolici Izraelské, jestliže toliko ostrháš budou svnové tvoji cesty své, aby chodili přede mnou, jakž jsi ty chodil přede mnou.

26. Protož nyní, ó Hospodine, prosím, necht' jest upevněno jméno tvé, kteréž jsi mluvil služebníku svému, Davidovi otci mému.

27. (Ač zďali v pravdě bydliti bude Bůh na zemi? Aj, * nebesa, nýbrž nebesa nebes té neobsahují, mnohem méně dům tento, kterýž jsem vystavěl.) *II Par. 6, 36. Sk. 7, 49; 17, 24; Mat. 6, 34, 36. Sk. 7, 49; 17, 24.

28. A popatř k modlitbě služeb-

by jen poznal ránu srdce svého, a porzvíhl by rukou svých v domě tomto,

39. Ty vyslychej na nebesích v místě přebývání svého, a slítni se i učin' a odplat' jednomu každému vedlé všech cest jeho, kteréž ty znáš v srdci jeho. (nebo ty * sám znáš srdce všech lidí.) *I Sam. 16, 7. Z. 199, 1, 2. Jer. 11, 20. Luk. 16, 15. Sk. 1, 24.

40. Aby se báli tebe po všechny dny, v nichž by živi byli na zemi, kteréž jsi dal otcům našim.

41. Nýbrž také cizozemec, kterýž není z lidu tvého Izraelského, přišel-li by z země daleké pro jméno tvé,

42. (Nebot' uslyší o jménu tvém velikém a ruce tvé přesilné, a ravení tvem vztaženém), přišel-li by tedy, a modlił by se v domě tomto:

43. Ty vyslychej na nebi v místě přebývání svého, a učin' všecko to, o čem volati bude k tobě cizozemec ten, aťby poznal * všickni národové země jméno tvé, a báli se tebe jako lid tvůj Izraelský, a aby věděli, že jméno tvé vyzýváno jest nad domem tímto, kterýž jsem vystavěl.

44. Když by vytráhl lid tvůj k boji proti nepříteli svému, cestou, kterouž bys poslal je, jestliže by se modlili Hospodinu naproti městu tomuto, kteréž jsi vyvolil, a nastavil jemu dom, kterýž jsem vystavěl jménu tvému:

45. Tolikéž vyslychej na nebi modlitbu jeich a úpění jeich, a vyveď je z rukou nepřátel jeich.

46. Když by zhrěšili proti tobě, (jakož není * člověka, kterýž by nehrěšil,) a rozněvaje se na ně, vydal bys je v moc nepříteli, tak že by je jaté vedli ti, kteříž by je zcijmali, do země nepřátelské, daleké neb blízké.

47. A usmyslili by sobě v zemi té, do kteréž by zajati byli, a obrátíce se, modliłi by se tobě v ruce těch, kteříž je zcijmali, řkouce: * Zhrěšiliť jsme a nepravě jsme činili, bezbožně jsme činili, a tak navrátili by se k tobě celým srdcem svým a celou duší svou v zemi nepřátel svých, kteříž je zajímali, a modliłi by se tobě naproti zemi své, kterouž jsi dal otcům jeich, naproti městu tomu, kteréž jsi vyvolil, a domu, kterýž jsem vzďělal jménu tvému.

48. A tak navrátili by se k tobě celým srdcem svým a celou duší svou v zemi nepřátel svých, kteříž je zajímali, a modliłi by se tobě naproti zemi své, kterouž jsi dal otcům jeich, naproti městu tomu, kteréž jsi vyvolil, a domu, kterýž jsem vzďělal jménu tvému.

49. Vyslychejž tedy na nebesích, v místě přebývání svého, modliłi bu jeich a upění jeich, a vyveď je z rukou nepřátel jeich.

50. A odpusť lidu svému, cožkoli zhrěšil proti tobě, i všecka přestoupení jeich, jimiž přestoupili proti tobě, a naklón k nim litostivě, kterýž je zcijmal, aby se smiloval nad nimi.

51. Nebot' jsou lid tvůj a dědicství tvé, kteréž jsi vyvedl z Egypta, * z prostřed peci železné. *V M. 4, 90.

52. Necht' jsou tedy oči tvé otevřené k modlitbě služebníka tvého a k modlitbě lidu tvého Izraelského, abys je vyslychal * vždycky, když by tě koli vyzývali.

53. Nebo jsi ty oddělil je sobě za dědicství ode všech národů země, jakož jsi mluvil skrze Mojžíše služebníka svého, když jsi vyvedl otce naše z Egypta, a Panovníce Hospodine.

54. Stalo se pak, když se přestál Salomoun modliłi Hospodinu vši modlitbou a prosbou touto, že vstal od oltáře Hospodina, a přestav kleceti a pozdvihoval rukou svých k nebi.

55. A stoje, * dobrořečil všemu shromáždění Izraelskému hlasem velikým, řka: *II Sam. 6, 18.

56. Požehnaný Hospodin, kterýž dal odpočinuti lidu svému Izraelskému vedlé všeho, což mluvil. * Nepochybilo ani jedno slovo ze všelikého slova jeho dobrého, kteréž mluvil skrze služebníka svého Mojžíše.

57. Budiž Hospodin Bůh náš s námi, jako byl s otci našimi; nezamítejž nás, ani opouštěj.

58. Ale nakloniž srdce naše k sobě, abychom chodili po všech cestech jeho, a ustanovní prikázání jeho, kteréž prikázal otcům našim.

59. A ať jsou má ta slova, kterýmiž jsem se modlił před Hospodinem, blízko Hospodina Bona našeho dnem i nocí, tak aby vyvedl při služebníka svého, a při lidu svého Izraelského každého časa a dne.

60. Aťby poznali všickni národové země, že Hospodin * sám jest Bůh, a že není kromě něho žádný.

61. Budiž tedy srdce vaše celé k Hospodinu Bohu našemu, tak aťby se chodili v ustanoveních jeho.

ho, ostříhající příkazní jeho, tak jako dnešního dne.

62. Král pak a s ním všecken Izrael obětovali oběti před Hospodinem.

63. A obětova Salomoun v obětí pokojnou, kterouž obětoval Hospodinu, volů dvacetitma tisíců, a posvěcovali domu Hospodinova král i všickni synové Izraelští.

64. Téhož dne posvětil král prostředku sině, kteráž byla před domem Hospodinovým; nebo obětoval tu oběti zápalné a oběti suché, a tuky pokojných obětí, proto že oltář měděný, kterýž byl před Hospodinem, byl malý, aniž mohly se na něm sméstknati oběti zápalné a oběti suché, a tukové pokojných obětí.

65. A tak držel Salomoun toho času slavnost, a všecken Izrael s ním, shromáždění veliké odůd, kudyž se chodí do Emat, až ku potoku Egyptskému, před Hospodinem Bohem našim, za sedm dní a opět za sedm dní, to jest za čtrnácte dní.

66. Dne pak osmého propustil lid, kterýž požehnavše krále, odešel do obydli svých, radující se a veselíce se v srdci ze všech dobrých věcí, kteréž učinil Ilosodin Davidovi služebníku svému a Izraelovi lidu svému.

KAPITOLA 9.

Běh se ukázal Salomounovi, 10. kterýž daroval Chirama, 20. pod plat sobě mnohé uvedl, 26. a lodí pro zlato vypravil.

Stalo se pak, když dokonal Salomoun stavení domu Hospodinova a domu královského, podle vši libosti své, jakž vykonati učinil.

2. Ze se ukázal Hospodin Salomounovi podruhé, * jakož se mu byl ukázal v Gabaon. *^{11Par.3.5.}

3. I řekl jemu Hospodin: Vyslyšelsť jsem modlitbu tvou a prosbu tvou, kterouž se modlíš přede mnou; posvětil jsem domu toho, kterýž jsi vystavěl, aby * přebývalo tam jméno mé až na věky a byly tu oběti mé i srdce mé po všechny dny. *^{11V.M.12.5.11.}

4. A ty jestliže choditi budeš přede mnou, jako chodil David otec tvůj, v dokonalosti srdce a v upřímnosti, čině všecko to, což

jsem přikázal tobě, ustanovení svých i soudů svých ostříhaje:

5. Utvrdím zajisté stolici království tvého nad Izraelem na věky, * jakož jsem mluvil Davidovi otci tvému, řka: Nebudeť odjat muž z rodu tvého od trunu Izraelského. *^{11II Sam.7.12.}

6. Pakli se * nazpět odvrátíte vy i synové vaši ode mně, a nebudete ostříhati příkazní můjch a ustanovení můjch, kteráž jsem vyřkl vám, ale odejdouce, sloužiti budete bohům cizím a klaněti se jim: *^{11Joz.29.16.}

7. Vyplněním * docela Izraele se svrchku země, kterouž jsem jim posvětil jménu svému, zavřhu od tváří své, i budeť Izrael za přísluší a za rozprávku mezi všemi národy. *^{11V.M.4.26; 8.19.}

8. Ano i dům tento, jakkoli bude stavěn, kdokoli mimno něj půjde, uzasne se a křáti bude, i řekne: * Proč tak učinil Hospodin zemi této a domu tomuto? *^{11V.M.29.24. II Par.7.21. Jer.32.8.}

9. Tedy odovědi: Proto že opustili Hospodina Boha svého, kterýž vvedl otce jejich z země Egyptské, a chytili se bohů cizích, a klaněti se jim i sloužiti jim, protož uvedl na ně Hospodin všechny tyto zlé věci.

10. Stalo se také po přeběhnutí dvaceti let, v nichž vzděl Salomoun oba dva ty domy, dům Hospodinův a dům královský. *^{11II Par.8.1.}

11. K čemuž byl Chiram král Tyrský daroval Salomounovi hojně dříví cedrového a jedlového, i zlata vedle vši vůle jeho, že dal také král Salomoun Chiramovi dvacetí měst v zemi Galilejské.

12. I vyjel Chiram z Tyru, aby viděl ta města, kteráž mu daroval Salomoun, ale * nelíbila se jemu. *^{11II Par.8.2.}

13. Protož řekl: Jakáž jsou ta města, kteráž mi dáváš, bratře můj? I nazval je zemi Kabul až do tohoto dne.

14. Nebo byl poslal Chiram král sto a dvacetí ceninů zlata, 15. příčina pak platu, kterýž byl uložil král Salomoun *byla*, aby stavěl dům Hospodinův a dům svůj, a Mello i zdi Jeruzalémské, též Azor a Mageddó i Gazer.

16. (Farao zajisté král Egyptský vztáh, dobyt * Gazeru a vypálil je, Kananejské pak, kterýž byli v

Hospodinovu, přijela, aby zkusila jeho v pohádkách. *^{11II Par.9.1. Mat.12.42. Luk.11.21.}

2. A přijevši do Jeruzaléma s počtem velmi velikým, s velioudy nesoucimi vonné věci a zlata velmi mnoho i kameni drahého, přišla k Salomounovi a mluvila s ním o všecko, což měla v srdci svém.

3. Jizto odpověděl Salomoun na všecka slova její. Nebylo nic skrytého před králem, nač by ji neodpověděl.

4. Protož uzřevši královna z Salomounu, by všecku moudrost Salomounu i dům, kterýž byl ustavěl, 5. Též pokrmy stolu jeho, i sedání a stávání služebníků přísluších jeho, i roucha jejich, šenkýře také jeho, i stupně, kterýmiž vstupoval k domu Hospodinovu, zděšila se náramně.

6. A řekla králi: Praváť jest řeč, kterouž jsem slyšela v zemi své, o věcech tvých a o moudrosti tvé, 7. Ješto jsem nechtěla věřiti řečem, až jsem přijela a uřetla očima svými. Ale aj, není mi pravda ani potovice; převyšl jsi moudrou i dobrotou pověst tu, kterouž jsem slyšela.

8. Blahoslaveni * muži tvoji, a blahoslavení služebníci tvoji, kteříž stojí před tebou vzdývají, a slyší moudrost tvou. *^{11Luk.10.28.}

9. Budiz * Hospodin Bůh tvůj požehnaný, kterýž tě sobě oblíbil, aby tě posadil na stolici Izraelské, proto že miluje Hospodin Izraele na věky, a ustanovil tě králem, abys činil soud a spravedlnost. *^{11K.5.7.}

10. I dala králi sto a dvacetí centněřů zlata, a vonných věcí velmi mnoho, i kameni drahého, aniž bylo kdy více přivezeno takových vonných věcí tak mnoho, jako darovala královna z Saby králi Salomounovi.

11. (Lodí * také Chirama, kteráž přinášela zlato z Ofir, přivezla z Ofir dříví almuřim velmi mnoho i kameni drahého. *^{11K.9.27.28.}

12. I nadělal král z toho dříví almuřim zábradel k domu Hospodinovu, i k domu královu, též harf a louten zpěvákům, aniž jest kdy přivezeno takového dříví almuřim, ani vidino do dnešního dne.)

13. Král také Salomoun dal královně z Saby vedle vši vůle její, čehož požádala nad to, což jí Salomounovi a jménu

tom městě, pobil a dal město za věno deři své, manželce Salomounově. *^{11Joz.16.10.}

17. A tak vystavěl zase Salomoun Gazer a Betoron dolní, *^{11II Par.8.5.}

18. Též Baalat a Tadmor na poušti v též zemi, 19. I všecka města, v nichž Salomoun měl své sklady, i města vozů, i města jezdců, vše vedle žádosti své, cožkoli chtěl stavěti v Jeruzalémě, a na Libanu i po vsi zemi panování svého.

20. Všecken také lid, kterýž byl pozůstal z Amorejských, Hebrejských a Jebuzejských, kterých nebyl synů Izraelských, 21. Totiž syny jejich, kteříž byli pozůstali po nich v zemi, jichž nemohli synové Izraelští vyhladiti, uvedl Salomoun pod * plat a v službu až do tohoto dne. *^{11Joz.16.10.}

22. Z synů pak Izraelských žádného nepodrobil v službu Salomoun, ale byli muži váleční, a služebníci jeho, a knížata jeho, vůdcové jeho a úředníci nad vozy a jezdi jeho.

23. Bylo těch * předních vládarů, kteříž byli nad dilem Salomounovým, pět set a padesát. Ti spravovali lidi, kteříž dělali, *^{11K.5.16.}

24. Decra pak Faraonova přestěhovala se z města Davydova do domu svého, kterýž jí byl vystavěl Salomoun. Tehdáž také vystavěl Mello.

25. I obětoval Salomoun každého roku třikrát oběti zápalné a pokojné na oltáři, kterýž byl vzdělal Hospodin, ale kadival na tom, kterýž byl před Hospodinem, když dokonal dům.

26. Nadělal také král Salomoun lodí velikých v * Aziongaber, kteréž jest podle Elat, na břehu moře rudého v zemi Idumějské. *^{11II Par.8.17.18.}

27. A poslal Chiram na těch lodech služebníky své, plavce umělé na moři, s služebníky Salomounovými.

28. Kterýchž přeplovavše se do Ofir, nabrali tam zlata čtyři sta a dvacetí centněřů, a přivezli králi Salomounovi.

KAPITOLA 10.

Přijed královny Sabejské 14. Bohatství 15. a vláda Salomounova.

Ustlyševši * pak královna z Saby pověst o Salomounovi a jménu

lomou daroval darem královským. Potom se navrátila do země své ona i služebnici její.

14. Byla pak váha toho zlata, kteréž přicházelo Salomounovi na každý rok, šest * set šedesáte šest centimův zlata. ^{*IIPar.9.13.}

15. Kromě toho, co přicházelo od kupců a prodavačů vonných věcí, a ode všech králů Arabských i vývod země.

16. A protož * nadělal král Salomoun dvě stě šitův z zlata taženého, šest set zlatých dával na každý šit. ^{*K.14.26.}

17. A tři sta pavěz z taženého zlata, tři libry zlata dal na každou pavězu. I složil je král v domě lesu Libánského.

18. Udělal také král * stolici z kosti slonových velikou, a obložil ji zlatem ryžim. ^{*IIPar.9.17.}

19. Šest stupňů bylo k té stolici, a vrch okrouhlý byl na stolici od zadní strany její, a zpořádla rukám s obou stran té stolice, a dva lvové stáli u zpořádání.

20. A dvanácte lvů stálo tu na šesti stupních s obou stran. Nebylo nic takového učiněno v žáných královstvích.

21. Nadto všecky nádoby krále Salomouna, jichž ku pití užívali, byly zlaté, a všecky nádoby v domě lesu Libánského byly z zlata nejčistšího. Nic nebylo od stříbra, aniž ho sobě co vážili ve dnech Salomounových.

22. Nebo měl král lodí mořské s lodními kradie Chirama. Jednou ve třech letech vracely se ty lodí mořské, přinášejíci zlato a stříbro.

23. I zveleben jest král Salomoun nad všecky * krále zemské v bohatství a v moudrosti. ^{*IIPar.1.1.}

24. Pročež všickni obyvatelé země žádostivi byli viděti tvář Salomounovu, aby slyšeli moudrost jeho, kterouž složil Bůh v srdci jeho.

25. A přinášeli jeden každý darů své, nádoby stříbrné a nádoby zlaté, roucha a zbroj, i vonné věci, koně a mezky, a to každého roku.

26. Tak že nashromáždil Salomoun vozů a jezdců, a měl tisíc a čtyři sta vozů a * dvanácte tisíc jezdců, kteréž rozsadil v měslech vozů, a při králi v Jeruzalémě. ^{*K.4.26.}

27. I * složil král stříbra v Jeruzalémě jako kameni, a cedrového Hospodín.

dříví jako planého fíkoví, kteréž roste v údolí u velikém množství. ^{*IIPar.1.16.}

28. Přivodili také Salomounovi koně z Egypta a koupě rozličné; nebo kupci královští brávali koupi rozličné z slonův mzdou.

29. A vodivali spřež vozníků z Egypta za šest set lotů stříbra, koně pak jednoho za sto a padesáti, a tak všechnem králům Hebrejským a králům Syrským oni dodávali.

KAPITOLA 11.

Salomounovo odvrátení se od Boha. ^{*IIPar.1.16.}

9. Prořiváči 41. I smrt jeho. ^{*IIPar.1.16.}

V tom král Salomoun * zamíloval ženy cizozemky mnohé, i dcery Faraonovy, i Moábské, Ammonitské, Idumejské, Sidonské a Hetejské. ^{*V.M.17.17.}

2. Z národů těch, * kteréž zapověděl Hospodín synům Izraelským, říká: Nebudete se směšovat s nimi, aniž se oni budou směšovat s vámi, neboť by naklonili srdce vaše k bohům svým. K těm přílnul Salomoun milostí. ^{*IIM.34.14.}

3. Tak že měl žen královen sedm set a ženin tři sta. I * odvrátil ženy jeho srdce jeho. ^{*K.21.26.}

4. Stalo se tedy, že když se zstíral Salomoun, ženy jeho naklonily srdce jeho k bohům cizím, tak že nebylo srdce jeho celé při Hospodinu Bohu jeho, jako bylo srdce Davida otce jeho.

5. Ale obrátil se Salomoun * k Astarot, bohyni Sidonské, a k Moloch, ohavnosti Ammonské. ^{*Soud.2.13.}

6. I činil Salomoun to, což se nelíbilo Hospodinu, a nenáštěd otec jeho.

7. Tedy vystavěl Salomoun výsost Chámosovi, ohavnosti Moábské, na hoře, kteréž jest naproti Jeruzalému, a Molochovi, ohavnosti synů Ammon.

8. A tak vzdělal všechněm ženkám svým z cizího národu, kteréž kdýly a obětovaly bohům svým.

9. I rozhněval se Hospodín na Salomouna, proto že se uchýlilo srdce jeho od Hospodina Boha Izraelského, * kterýž se jemu by ukázal po dvakrát. ^{*K.3.6.}

10. A zapověděl jemu tu věc, aby nepochodil po bozích cizích. Ale neostříhal toho, což byl příkazal Hospodín.

11. Protož řekl Hospodín Salomounovi: Poněvadž se to nalezlo při tobě, a nestíháš se to nalezlo při mé ani ustanovení mých, kteréž jsem přikázal, věz, že odtrhnu království toto od tebe, a dám je služebníkovi tvému. ^{*K.13.21.}

12. A však za dnů tvých neúčinním toho pro Davida otce tvého, než z ruky * syna tvého odtrhnu je. ^{*K.13.19.}

13. Všeho pak království neodtrhnu, ale pokolení jednoho zachám synu tvému pro Davida služebníka svého a pro Jeruzalém, kterýž jsem vyvolil.

14. A tak vzbudil Hospodín protivníka Salomounovi, Adada Idumejského z semene královského, kterýž byl v zemi Idumejské.

15. Nebo stalo se, když * bojoval David proti Idumejským, a Joab kníže vojska vytáhl, aby pochoval zmrdované, a pobil všechny pohlaví mužského v zemi Idumejské. ^{*IISam.8.14.}

16. (Za šest zátím měsíců byl tam Joab se vším lidem Izraelským, dokudž nevyplnil všech pohlaví mužského v zemi Idumejské.)

17. Že tehdež utekl Adad sám, a některý muž Idumejský z služebníků otce jeho s ním, aby šli do Egypta. Adad pak byl pachole neveliké.

18. Kterž jdouce z Madian, přišli do Fáran, a vzavše s sebou několiků mužů z Fáran, přišli do Egypta k Faraonovi, králi Egyptskému, kterýž dal jemu dům, i stravu opatřil ho, dal jemu také i zemi.

19. A tak nalezl Adad milost ve velikou před Faraonem, tak že jemu dal za manželku sestru ženy své, sestru Taimes královy.

20. I porodila jemu sestra Taimes syna Genubata, a odchovala ho Taimes v domě Faraonovu. I byl Genubat v domě Faraonově mezi syny Faraonovými.

21. Když pak uslyšel Adad v Egyptě, že by usnul David s otcí svými, a že umřel Joab kníže vojska, tedy řekl Adad Faraonovi: * Propusť mne, ať jdu do země své. ^{*IIM.30.25. IIM.4.18.}

22. Jemuž řekl Farao: Čehož se nedostává u mně, že chceš odjít do země své? I řekl: Ničeho, a však vždy mne propusť.

23. Vzbudil ještě Bůh proti němu protivníka, Razona syna Eliadova, kterýž byl utekl od Haderera krále Sobý, pána svého.

24. A shromáždív k sobě muže, byl knížetem roty, když je David vid hubil. Protož odsědše do Damasku, bydlil v něm a královal v Damasku.

25. I byl protivníkem Izraelovým po všechny dny Salomounovy; a to bylo nad to zlé, kteréž mu činil Adad. I měl v ošklivosti Izraele, když královal v Syrii.

26. Jeroboám * také syn Nebatův Eiratejský z Sareda, (a jméno matky jeho ženy vdovy bylo Serua.) služebník Salomounův, pozdvihl ruky proti králi. ^{*IIPar.13.6.}

27. A tato byla příčina, pro kterouž pozdvihl ruky proti králi Salomounovi: Ze vystavěl Salomoun Mello, zavřel mezeru města Davidova otce svého.

28. Jeroboám pak byl muž silný a udatný. Protož vidla Salomoun mladence, že by pracovitý byl, ustanovil ho nade všemi platy z domu Jozela.

29. I stalo se téhož času, že když vyšel Jeroboám z Jeruzaléma, našel jej prorok Achiaš Silonský na cestě, jsa odln rouchem novým. A byli sami dva na poli.

30. Tedy * uřaj Achiaš roucho nové, kteréž měl na sobě, roztrhal je na dvanácte kusů. ^{*K.12.16.14.2.}

31. A řekl Jeroboámovi: Vezmi sobě deset kusů; nebo takto pracuje Hospodín Bůh Izraelský: Ať já roztrhnu království z ruky Salomounovy, a dám tobě desatero pokolení.

32. Jedno toliko pokolení zůstane jemu pro služebníka mého Davida, a pro město Jeruzalém, kteréž jsem vyvolil ze všech pokolení Izraelských.

33. Proto že opustili mne, a klaněli se Astarot bohyni Sidonské, a Chámosu bohu Moábskému, i Molochu bohu Ammonskému, a nechodili po cestách mých, aby činili to, což mi se líbí, totiž ustanovení má a soudy mé, jako David otec jeho.

34. A však neodejmu ničeho z království z rukou jemu; nebo * vůdčím zanechám ho po všechny dny života jeho pro Davida služebníka svého, kteréž jsem vy-

lémé městě, kteréž vyvolil Hospodin ze všech pokolení Izraelských, aby tam přebývalo jméno jeho. Bylo pak jméno matky jeho Naama Ammonitická. *II Par. 12, 13.

22. Činil také lid Judský to, což zlého jest před Hospodinem, a k zřivnosti ho popudil hříchy svými, kterýmiž hřešili, více nežli otcové jejich všemi věcmi, kteréž činili.

23. Nebo i oni vystavěli sobě výsostí a sloupů, i háje na * každém pahrbku vysokém a pod každým stromem zeleným. *II Kr. 1, 16, 4.

24. Přesto byli ohyzdni * sodomáfi v zemi té, čínice vedlé všech ohavností pohanských, kteréž byl vyplnil Hospodin před tváří synů Izraelských. *V M. 18, 9. II Kr. 4, 1, 2, 11.

25. I stalo se léta pátého království Roboáma, že vytáhl * Sésák král Egyptský proti Jeruzalému. *K. 11, 40.

26. A pobral poklady domu Hospodinova a poklady domu královského, všecko to pobral. Vzal také všechny pavězy zlaté, * kteréž byl nadělal Šalomoun. *K. 10, 16.

27. Místo kterýchž nadělal král Roboám pavěz měděných, a poručil je úředníkům nad drabanty, kteříž ostříhali brány domu královského.

28. A když král chodil do domu Hospodinova, nosil je drabantí, a zase je přinášeli do pokoje drabantů.

29. Jiné pak věci Roboámovy, a všecko, což činil, zdalil nej * zapsáno v knize o králích Judských. *II Par. 12, 15.

30. Ano * i válka, kteréž byla mezi Roboámem a Jeroboámem po všechny dny. *K. 15, 6.

31. I usnul Roboám s otcí svými, a pochován jest s nimi v městě Davidově. A jméno * matky jeho bylo Naama Ammonitická. I kraloval Abiam syn jeho místo něho. *II Par. 12, 18.

KAPITOLA 15.

Abiam, 9. Aza, 24. Jonsafat, králové Judští, 25. Nádab, 26. Bázou, Izraeliti.

Léta pak osmnáctého království Jeroboáma syna Nebatova, kraloval Abiam nad Judou.

2. Ithi léta kraloval v Jeruzalé-

mě. A jméno * matky jeho bylo Maacha, dcera Abissalomova. *II Par. 13, 2.

3. Ten chodil ve všech hříších otcé svého, kteréž páchal před obličejem jeho; a nebylo srdce jeho celé při Hospodinu Bohu jeho, jako srdce Davida otcé jeho.

4. A však pro Davida dal jemu Hospodin Bůh jeho * svyći v Jeruzalémě, vzbudiv syna jeho po něm, a utvrdiv Jeruzalém. *K. 11, 36.

5. Proto že David činil to, což bylo dobrého před Hospodinem, a neuchýlil se od žádné věci z těch, kteréž jemu byl přikázal, po všechny dny života svého kromě * skutku při Uriášovi Hetejjském. *II Sam. 11, 27; 12, 9.

6. A byl * boj mezi Roboámem a Jeroboámem po všechny dny života jeho. *K. 14, 30.

7. Jiné pak věci Abiamovy, a všecko což činil, popsáno jest v knize o králích Judských, ano i o boji mezi Abiamem a Jeroboámem.

8. A když usnul Abiam s otcí svými, pochováni ho v městě Davidově. I kraloval Aza syn jeho místo něho.

9. A tak léta dvacátého Jeroboáma, krále Izraelského, kraloval Aza nad Judou.

10. Jedno a čtyřicet let kraloval v Jeruzalémě. A jméno matky jeho bylo Maacha, dcera Abissalomova.

11. I činil Aza, což dobrého bylo před Hospodinem, jako David otec jeho.

12. Nebo * ohyzdné sodomáte vyplnil z země, a odjal všechny modly, kterýchž nadělali otcové jeho. *K. 22, 47.

13. Nadto i Maachu matku svou ssadil, aby nebyla královnou; nebo byla udělala hroznou modlu v háji. Protož podfal Aza modlu tu ohyzdnou, a spálil při potoku Cedron.

14. A ačkoli výsosti nebyly zkaženy, a však srdce Azovo bylo celé při Bohu po všechny dny jeho.

15. Vnesl také ty věci, kteréž posvěceny byly od otcé jeho, i ty věci, kterýchž sdm posvětil, do domu Hospodinova, stříbro a zlato i nádoby.

16. Pročež byla válka mezi Azou a Bázou, králem Izraelským, po všechny dny jejich.

17. Nebo * Bázou král Izraelský vytáhl proti Judovi, a stavěl Rá-

ma, aby nedal žádnému vyjítí ani jíti k Azovi králi Judskému. *II Par. 14, 1.

18. Ale vzav Aza * všecko stříbro i zlaté, kteréž pozůstalo v pokladích domu Hospodinova, a v pokladích domu královského, dal je v ruce služebníků svých, a poslal Tabremmon, syna Heziron, králi Svrškému, kterýž bydlil v Damasšku. *II Kr. 12, 18.

19. Smlouva jest mezi mnou a mezi tebou, mezi otcem mým a mezi otcem tvým. Ai, teď posílám tobě dar, stříbro a zlaté, jdi, zruš smlouvu svou s Bázou králem Izraelským, ať odtrhne ode mne.

20. I uposlechl Benadab krále Azy, a poslav knižata s vojsky svými proti městem Izraelským, dobyl Jon a Dan, též Abelbetmaachy, i všeho Ceneretu, a vši země Neftalim.

21. To když uslyšel Bázou, přestavěl Ráma, a zůstal v Tersa. 22. Tedy král Aza provolal po všem Judstvu, žádného nevynecháje, i pobrali to kamení v Ráma, a dříví jeho, z něhož stavěl Bázou, a vystavěl z toho král Aza Gabaa Beniaminovo a Masfa.

23. Jiné pak všechny věci Azovy, i všechna síla jeho a cokoli dělal, i jaká města vystavěl, * zapsáno jest v knize o králích Judských. Jen že v věku starosti své byl ne-mochný na nohy. *II Par. 14, 2.

24. I * usnul Aza s otcí svými, a pochován jest s nimi v městě Davida otce svého. A kraloval místo něho Jozafat syn jeho. *II Par. 16, 13.

25. Nádab pak syn Jeroboámovy, počal kralovati nad Izraelem léta druhého Azy, krále Judského, a kraloval nad Izraelem dvě léta.

26. A činil to, což zlého jest před očima Hospodinovými, chodě * po cestě otcé svého, v hříších jeho, jimiž k hřešení přivedl lid Izraelský. *K. 16, 19, 26, 31.

27. I * činil mu úklady Bázou syn Achášův z domu Izachar, a porazil ho Bázou u Gebbeton, kterýž bylo Filistinských. Nádab zajistě a všickni Izraeliti oblehli Gebbeton.

28. A tak zabil ho Bázou léta třetího Azy, krále Judského, a kraloval místo něho. *K. 16, 9.

29. I stalo se, když počal kralovati, že zahubil všecken dům Jeroboámovy, a nepozůstavil žádné duše z Jeroboáma, až je i vyhladil * vedlé řeci Hospodinovy, kterého Achášé Silonského. *K. 14, 10.

30. Pro hříchy Jeroboámovy, jimiž hřešil, a jimiž k hřešení přivedl lid Izraelský, pro dráždění jeho, kterýmiž dráždil Hospodina Boha Izraelského.

31. Jiné pak věci Nádabovy a všecko, což činil, zapsáno jest v knize o králích Izraelských. *K. 16, 15, 20, 27.

32. Byla tedy válka mezi Azou, a mezi Bázou králem Izraelským, po všechny dny jejich.

33. Léta třetího Azy, krále Judského, kraloval Bázou syn Achášův nad vším Izraelem v Tersa za čtyřmčetna let.

34. A činil to, což zlého jest před Hospodinem, * chodě po cestě Jeroboámově a v hříších jeho, jimiž k hřešení přivedl Izraele. *K. 16, 19, 26, 31.

35. A činil to, což zlého jest před Hospodinem, * chodě po cestě Jeroboámově a v hříších jeho, jimiž k hřešení přivedl Izraele. *K. 16, 19, 26, 31.

36. A činil to, což zlého jest před Hospodinem, * chodě po cestě Jeroboámově a v hříších jeho, jimiž k hřešení přivedl Izraele. *K. 16, 19, 26, 31.

37. A činil to, což zlého jest před Hospodinem, * chodě po cestě Jeroboámově a v hříších jeho, jimiž k hřešení přivedl Izraele. *K. 16, 19, 26, 31.

38. A činil to, což zlého jest před Hospodinem, * chodě po cestě Jeroboámově a v hříších jeho, jimiž k hřešení přivedl Izraele. *K. 16, 19, 26, 31.

39. A činil to, což zlého jest před Hospodinem, * chodě po cestě Jeroboámově a v hříších jeho, jimiž k hřešení přivedl Izraele. *K. 16, 19, 26, 31.

40. A činil to, což zlého jest před Hospodinem, * chodě po cestě Jeroboámově a v hříších jeho, jimiž k hřešení přivedl Izraele. *K. 16, 19, 26, 31.

41. A činil to, což zlého jest před Hospodinem, * chodě po cestě Jeroboámově a v hříších jeho, jimiž k hřešení přivedl Izraele. *K. 16, 19, 26, 31.

42. A činil to, což zlého jest před Hospodinem, * chodě po cestě Jeroboámově a v hříších jeho, jimiž k hřešení přivedl Izraele. *K. 16, 19, 26, 31.

43. A činil to, což zlého jest před Hospodinem, * chodě po cestě Jeroboámově a v hříších jeho, jimiž k hřešení přivedl Izraele. *K. 16, 19, 26, 31.

44. A činil to, což zlého jest před Hospodinem, * chodě po cestě Jeroboámově a v hříších jeho, jimiž k hřešení přivedl Izraele. *K. 16, 19, 26, 31.

45. A činil to, což zlého jest před Hospodinem, * chodě po cestě Jeroboámově a v hříších jeho, jimiž k hřešení přivedl Izraele. *K. 16, 19, 26, 31.

46. A činil to, což zlého jest před Hospodinem, * chodě po cestě Jeroboámově a v hříších jeho, jimiž k hřešení přivedl Izraele. *K. 16, 19, 26, 31.

47. A činil to, což zlého jest před Hospodinem, * chodě po cestě Jeroboámově a v hříších jeho, jimiž k hřešení přivedl Izraele. *K. 16, 19, 26, 31.

48. A činil to, což zlého jest před Hospodinem, * chodě po cestě Jeroboámově a v hříších jeho, jimiž k hřešení přivedl Izraele. *K. 16, 19, 26, 31.

49. A činil to, což zlého jest před Hospodinem, * chodě po cestě Jeroboámově a v hříších jeho, jimiž k hřešení přivedl Izraele. *K. 16, 19, 26, 31.

KAPITOLA 16.

Proroctví Jéhoho proti Bázovi, i splnění jeho. 6. Kralování v Izraeli Běza, 40. Zamri, 16. Amri, 29. až i Ahaba.

Stala se pak řeč Hospodinova k zovi, řkouci: 2. Proto že * jsem tě vyzdvíhl z prachu, a postavil za vůdci lidu mého Izraelského, ty jsi pak chodil po cestě Jeroboámově, a přivedl k hřešení lid můj Izraelský, aby mne popouzel hříchy svými: 3. Ai, já vyhladím potomky Bázovy a potomky domu jeho, a učiním domu tvému, jako domu Jeroboáma, syna Nebatova. *K. 15, 20.

4. Toho, * kdož z rodiny Bázovy umře v městě, psi žrátí budou, a kdož z nich umře na poli, ptáci nebesí jísti budou. *K. 14, 11.

5. Jiné pak věci Bázovy a všecko, což činil, i síla jeho, o tom zapsáno jest v knize o králích Izraelských. *K. 14, 17.

6. Když pak usnul Bázou s otcí svými, pochován jest v Tersa, a Eli syn jeho kraloval místo něho. 7. A tak skrze * Jého syna Chanani, proroka, stala se řeč Hospodinova proti Bázovi a proti domu jeho, i proti všemu zlému, kteréž činil před obličejem Hospodinovým, popouzeje ho dílem rukou svých, že má býti podob-

ny domu Jeroboámovu, a proto že jej zabil.

8. Léta dvacátého šestého Azy, krále Juddského, královal Ela syn Bázuv nad Izraelem v Tera dvě léta.

9. I * zprotivil se jemu služebník jeho Zamri, hejtman nad polovici vozů, když on v Tera krasil a opily byl v domě Arsy, vládaře města Tera. *k.16.27.

10. V tom * Zamri přišel, ranil ho, a zabil jej léta dvacátého sedmého Azy krále Juddského, a královal místo něho. *II.Kr.41.9.11.

11. Když pak královal a seděl na stoličce jeho, pobil všecken dům Bázuv, i příbuzné jeho, i přátely jeho, nepozůstáv z něho ani * motičičho na stěnu. *k.14.10. IŠam.25.22.

12. A tak vyhladil Zamri všecken dům Bázuv vedlé řeči Hospodinovy, kterouž byl mluvil proti Bázovi skrze Jého proroka,

13. Pro všechny hrůchy Bázovy, i hrůchy Ela syna jeho, kteříž hrůšili, i v hrůchy uvodili Izraele, popouzejce Hospodina Boha Izraelského marností svými.

14. Jiné pak věci Ela a všecko, což činil, vypsáno jest v knize o králích Izraelských. *k.15.9.11.

15. Léta dvacátého sedmého Azy, krále Juddského, královal Zamri v Tera sedm dní, když lid vojenský ležel proti Gebbeton Filistinských.

16. Nebo uslyšev lid, kterýž byl v ležení, takové věci, že by se Zamri zprotivil a že krále zabil, tedy všecken Izrael ustanovil sobě krále Amri, hejtmana nad vojskem Izraelským toho času v vojsťe.

17. Protož láhl Amri a s ním všecken Izrael od Gebbeton, a oblehli Tera.

18. A když viděl Zamri, že již místo jest vzato, všed na palác domu královského, zapálil nad sebou dům královský, i umřel.

19. Pro hrůchy své, kterýmiž hrěšil, čině, což zlého jest před obličejem Hospodinovým, a chodě po cestě Jeroboámové a v hrůchách jeho, kteréž páchal, přivozuje k hrěšení lid Izraelský.

20. Jiné pak věci Zamri i * jeho úkladové, kteréž činil, zapsáni jsou v knize o králích Izraelských. *k.14.19.

21. Tedy rozdělil se lid Izraelský na dvě. Polovice lidu postoupilo

po Tebni synu Ginet, aby ho učinil králem, a druhá polovice postoupila po Amri.

22. Ale přemohl lid, kterýž postoupil po Tebni synu Ginet, i umřel Tebni, a královal Amri.

23. Léta třicátého prvního Azy, nad Izraelem, dvanacté let, v Tera královal šest let.

24. I koupil horu Someron od Semera za dvě hrivny stříbra, a když vystavěl tu horu, nazval jméno města toho, kteréž vzdělal, od jména Semery, pána té hory, totiž Samari.

25. Činil pak Amri to, což jest zlého před obličejem Hospodinovým; nýbrž horší věci činil, než kdo ze všech, kteříž před ním byli.

26. Nebo chodil po všeliké cestě Jeroboáma syna Nebatova, a ve všech hrůších jeho, kterýmiž přivodil k hrěšení Izraele, popouzeje Hospodina Boha Izraelského marností svými.

27. Jiné pak věci Amri i všecko, což činil, i síla jeho, kterouž prokazoval, o tom zapsáno jest v knize o králích Izraelských. *k.14.19.15.31.

28. I usnul Amri s otčí svými, a pochován jest v Samari, a královal místo něho Achab syn jeho.

29. Achab tedy syn Amri královal nad Izraelem léta třicátého osmého Azy, krále Juddského, a raelem v Samari dvanactima let.

30. I činil Achab syn Amri před obličejem Hospodinovým horší věci než kdo ze všech, kteříž před ním byli.

31. V tom stalo se, (nebo málo mu to bylo, že chodil v hrůších Jeroboáma syna Nebatova,) že sobě pojal ženu Jezábel dceru Etbál, krále Sidonského, a odšed, sloužil Bálovi a klaněl se jemu.

32. A * vzdělal oltář Bálovi v chrámě Bálově, kterýž byl ustanovl v Samari. *I.Kr.16.2,10,27.

33. Udělal také Achab i háj, a tak přičinil toho, čím by popouzel Hospodina Boha Izraelského, na de všechny jiné krále Izraelské, kteříž byli před ním.

34. Za dnů jeho Hiel Bethelský vystavěl Jericho. V Abiramovi prvorozeném svém založil je, a v Segubovi nejmladším svém postavil brány jeho, vedlé * řeči Hos-

podinovy, kterouž byl mluvil skrze Jozue syna Nun. *Joz.6.26.

KAPITOLA 17.

Boží opatrování Eliáše v hradu, 17. a vzkříšení syna jedné vdovy.

Tedy Eliáš Tesbitský, obyvatel Galáadský, mluvil k Achabovi: Živť jest Hospodin Bůh Izraelský, před bude těchto let, rosý ani deště, jediné vedlé řeči mé.

2. I stalo se slovo Hospodinovo k němu, řkouc:

3. Odejdi odsud a obrať se k východu, a skrej se u potoka Karit, kterýž jest naproti Jordánu.

4. A budeš z toho potoka plní, krkavcům pak jsem prikázal, aby té tam krmili.

5. Křikáží odšed, učinil, jakž mu prikázal Hospodin. Nebo odšed, usadil se při potoku Karit, kterýž byl proti Jordánu.

6. A krkavci přimášeli jemu chléb a maso každého jitra, též chléb a maso každého večera, a z potoka pil.

7. Tedy po přeběhnutí dnů některých vyléhl ten potok, nebo nebylo žádného deště v té zemi.

8. I stalo se slovo Hospodinovo k němu, řkouc:

9. Vstaň a jdi do Sarepty Sidonské, a buď tam. Aj, prikázal jsem ženě vdově, aby tě živila.

10. Kterýž vstav, šel do Sarepty, a přišel k bráně města, a aj, * ženě na dvora sbírala tu dříví. A zavolav ji, řekl: Medle, přines mi trochu vody v nádobě, abych se napil.

11. A když šla, aby přinesla, zavolal ji zase a řekl: Medle, přines mi také kousek chleba v ruce své.

12. I odpověděla: Živť jest Hospodin Bůh tvůj, žeť nemám žádného chleba, ani podpopeniného, kromě hrstky mouky v kbelku a malíčko oleje v nádobce, a aj, sbíráám dvě dřevě, abych šla a přivabychom snědouce to, za tím že-mřítí musili.

13. I řekl jí Eliáš: Neboj se. Jdi učiti, jakž jsi řekla, a však udělej mi prvé z toho malý chléb podpopený a přines mi; potom sobě a synu svému udělej.

14. Neboť toto praví Hospodin Bůh Izraelský: Mouka z kbelka toho nebude strávena, aniž oleje

15. I šla * a učinila vedlé řeči Eliášovy, a jedla ona i on i céled její až do těch dní. *Mat.10.40.41.

16. Z kbelika toho mouka nebyla strávena, aniž oleje v nádobce ubylo, vedlé řeči Hospodinovy, kterouž mluvil skrze Eliáše.

17. A když to přeběhlo, stalo se, že se rozemohl syn ženy, paní velmi domu, a byla nemoc jeho velmi těžká, tak že nezůstalo v něm dýchání.

18. Protož řekla Eliášovi: * Co mně a tobě, muži Boží? Přišel jsi ke mně, abys mi připomenul nepravost mou, a umoril syna mého? *Soud.11.12.

19. Kterýž odpověděl jí: Dej sem syna * svého. A vzav ho z lůna jejího, vnesl jej na síň, kdež sám přebýval, a položil ho na lůžko své. *II.Kr.4.32.

20. Tedy volal k Hospodinu a řekl: Hospodine Bože můj, také-liž s tou vdovou, u kteréž pobohostinu jsem, tak zle nakládáš, že jsi umoril syna jejího?

21. A rozláh se nad dítětem po třikrát, zvolal k Hospodinu a řekl: Hospodine Bože můj, prosím, nechť se navrátí duše dítěte tohoto do vnitřnosti jeho.

22. I vyslyšel Hospodin hlas Eliášův, a navrátila se duše dítěte do vnitřnosti jeho, i ožilo.

23. A vzav Eliáš dítě, snesl je z síně do domu, a * dal je matce jeho. I řekl Eliáš: Pohled, o syn tvůj živ jest. *Luk.7.16. Ofan.4.51.

24. Tedy řekla žena Eliášovi: Již jsem nyní poznala, že jsi muž Boží, a že * řeč Hospodinova v ústech tvých jest pravá. *IŠam.7.28.

KAPITOLA 18.

Eliáš postlán k Achabovi, 18. modřeství rušil, 41. a dešť od Boha vyprosil.

Potom po mnohých dnech, po třetím tom létě, stalo se slovo Hospodinovo k Eliášovi, řkouc:

Jdi, ukáž se Achabovi, neboť * dam dešť na zemi. *Jak.5.18.

2. Odšed tedy Eliáš, aby se ukázal Achabovi. Byl pak hlad ve-ryž byl představen domu jeho.

3. I povolal Achab Abdiáše, kterýž byl představen domu jeho. (Abdiáš pak * bál se Hospodina velmi. *v.12.

4. Nebo když Jezábel mordovala proroky Hospodinovy, vzal Ab-

diáš sto proroků a skryl je po padesáti v jeskyni, a krmil je chlebem a vodou.)

5. A řekl Achab Abdiášovi: Jdi skrze tu zemi ke všechněm studnicím, zdali bychom kde našli trávu, abychom živé zachovali koně a mezky, a nezmorili dobytka.

6. I rozdělili sobě zemi, kterouz by prošli. Achab šel jednou cestou sám, Abdiáš také šel cestou druhou sám.

7. A když Abdiáš byl na cestě, a Eliáš polkal se s ním. Kterýž když ho poznal, padl na tvář svou a řekl: Nejsi-liž ty, pane můj, Eliáš?

8. Odpověděl jemu: Jsem, Jdi, pověz pánu svému: Ať Eliáš přišel.

9. Jemuž řekl: Což jsem zhrštil, že služebníka svého vydáte chřeš v ruku Achabovu, aby mne zamořoval?

10. Živť * jest Hospodin Bůh tvůj, žeť není národu ani království, kamž by neposlal pán svůj hledati tě, a když řekl, že tebe není, přisáhný požádal od království, a národu, že tě nemohou nalézt.

11. A ty nyní pravíš: Jdi, pověz pánu svému: Ať Eliáš přišel.

12. I stalo by se, že jakž bych odšel od tebe, tedy duch Hospodinův zanesl by tě nevim kam, já pak jdu, oznámil bych Achabovi, a když by tě nenalezl, zabil by mne.

13. Zdáliž není oznámení pánu mému, co jsem učinil, když Jezabel mrdovala proroky Hospodinovy, že jsem skryl z proroků Hospodinových sto mužů, po padesáti mužích v jeskyni, a krmil jsem je chlebem a vodou?

14. Ty pak nyní pravíš: Jdi, pověz pánu svému: Ať Eliáš přišel.

15. Odpověděl Eliáš: * Živť jest Hospodin zástupů, před jehož obličejem stojím, žeť se jemu dnes ukáži.

16. A tak šel Abdiáš vstříc Achabovi, a oznámil jemu. Pročež šel i Achab v cestu Eliášovi.

17. A když ušel Achab Eliáš, řekl Achab k němu: Zdáliž ty nejsi skv?

18. Kterýž odpověděl: Jáť nekomoutím lidu Izraelského, ale ty dům otce tvého, když opouštíte

přikázání Hospodinova a následujete Bálu.

19. Protož nyní posli a shromážď ke mně všecken lid Izraelský na horu Karmel, a proroků Bálůvých čtyři sta a padesát, i proroků toho háje čtyři sta, kteříž jedí z stolů Jezabel.

20. Obeslal tedy Achab všecky syny Izraelské, a shromáždil ty proroky na horu Karmel.

21. A přistoupiv Eliáš ke všemu lidu, řekl: I dokudž kulhati budete na obě straně? Jestližeť jest Hospodin Bohem, následujtež ho; pak-li jest * Bál, jdětež za ním. A ne odpovéděl jemu lid žádného slova.

22. Opět řekl Eliáš lidu: Já sám toliko pozůstal jsem prorok Hospodinův, proroků pak Bálůvých jest čtyři sta a padesát mužů.

23. Necht' jsou nám dáni dva volkové, a ať vyberou sobě volka jednoho, kteréhož necht' rozsekají na kusy a vkladou na dříví, ale ohně ať nepodkládají. Jáť také připravím volka druhého, kteréhož vložím na dříví, a ohně nepodložím.

24. Tedy vzyvejte jméno bohu vašich, já pak vzyváti budu jméno Hospodinovo, a budeť to, že Bůh, kterýž se ohlásí skrze ohně, ten jest Bůh. A odpověděl všecken lid, řka: Dobráť * jest řeč tato.

25. I řekl Eliáš prorokům Bálůvým: Vyberťe sobě volka jednoho a připravte ho nejprve, poněvadž jest vás více, a vzyvejte jméno bohů vašich, ale ohně nepodkládejte.

26. A tak vziali volka, kteréhož jim dal, a připravili a vzyvali jméno Bálovo od jitra až do poledne, říkájce: Ó Bálu, uslyš nás. Ale nebylo hlasu, ani kdo by odpověděl.

27. Když pak bylo poledne, posmíval se jim Eliáš a řekl: * Křičte vysokým hlasem, poněvadž Bůh jest. Neb' snad rozmlouvám já, anebť spí, ať prociť.

28. Takž křičeli hlasem velikým, a bodli se vedle chýčejte svého nožiky a špicemi, tak až se krví polívali.

29. I stalo se, když již bylo s poledne, že prorokovali až doúdu, když se obětuje obět suchá, ale nebylo žádného se ohlášení, ani kdo by odpověděl, ani kdo by vyslyšel.

30. Zatím řekl Eliáš všemu lidu: Přistuptež ke mně. I, přistoupil všecken lid k němu. Tedy opravil oltář Hospodinův, kterýž byl zbořený.

31. Nebo vzal Eliáš dvanácte kamennů, vedle počtu pokolení synů Jakobových, k němuž se byla stala řeč Hospodinova, že Izrael bude jméno jeho.)

32. A vzdělal z těch kamenů oltář ve jménu Hospodinovu; udělal také struhu výkol oltáře zšířiti, co by mohl dvanáct mýrů oblé vsíti.

33. Narovnal i dříví, a rozsekav volka na kusy, vkladl na dříví.

34. A řekl: Naplňte čtyři stoudivy vodou, a vyljte na obět zápalnou i na dříví. Řekl opět: Učinitěž to po druhé. I učinil po druhé. Řekl ještě: Po třetí učinite. I učinili po třetí.

35. Tak že tekly vody okolo oltáře; také i struhu naplnila voda.

36. Stalo se pak, když se obětuje obět suchá, přistoupil Eliáš prorok a řekl: Hospodine Bože Abrahamův, Izakův a Izraelův, nechť dnes poznají, že jsi ty Bůh v Izraeli, a já služebník tvůj, a že jsem vedlé slova tvého činil všecky věci tyto.

37. Mysly mne, Hospodine, vzyvej, slyš mne, ať poznal lid tento, v jsi ty, Hospodine, Bohem, když bys obrátil srdce jejich zase.

38. V tom * spadl ohně Hospodinův, a spálil obět zápalnou, dříví i kamení i prst; též vodu, kteráž byla v struze, vypil.

39. Což když ušel všecken ten lid, padli na tvář své a řekli: Hospodin jest Bohem, Hospodin jest Bohem.

40. I řekl jim Eliáš: Zjijte ty proroky Bálůvy, žádný ať z nich neujde. I zjijali je. Kteréž svděl Eliáš ku potoku Cison, a tam je zmořoval.

41. Tedy řekl Eliáš Achabovi: Jdi, pojď se napi se, nebo ať, zvuk velikého deště.

42. I jel Achab, aby pojedl a napil se, Eliáš pak vstoupil na vrch Karmel, a rozprostřel se na zemi, a sklomil tvář svou k kolenním svým.

43. Potom řekl mladenci svému: Vystup nyní, a pohleď tam k mori. Kterýž vysvoupil, pohleď a řek: Nic není. Řekl opět: Vrať se po sedmkrát.

44. I stalo se po sedmé, řekl: Ať oblak malíček jako dlaně človtě vystupuje z moře. Ještě řekl: Jdi,

rci Achabovi: Zapřáhej a jed, aby tě nezastihl dešť.

45. Stalo se mezi tím, když se nebesa zamračila oblakem a větrem, odkudž byl dešť * veliký, že jel Achab a přišel do Jezreel. * Jak 5. 18.

46. Ruka pak Hospodinova byla s Eliášem, tak že přepásav bedra svá, běžel před Achabem, až přišel do Jezreel.

KAPITOLA 19.

Eliáš utekl před Jezabel; 9. Břh, se mu ukázal, 19. a Elišaus k prorocvi povolán.

Tedy oznámil Achab Jezabel všechno to, což učinil Eliáš, a že na-prosto * všecky proroky její pobil mečem.

2. A protož poslal Jezabel posta k Eliášovi, řkuci: Toto * ať mi učini v tuto hodinu zitra neutinim tobě, jako ty kterému z nich.

3. Což když zvěděl, vstana, odšel pro zachování života svého, a přišel do Bersabé, jenz jest v Judstvu, kdež nechal mladence svého.

4. Sám pak šel předece po poušti cestou dne jednoho, a přišed, usadil se pod jedním jalovcem, a žádal sobě smrti a řekl: Jižť jest dosti, ó Hospodine, vezmi duši svých.

5. I lehl a usnul pod tím jalovcem. A ať, v touž chvíli anđěl do-tek, se ho a řekl jemu: Vstaň, pojď.

6. A když pohleď vřkol, a ať, u hlavy jeho chléb na uhlí pečený a číše vody. I pojedl a napil se, a lehl zase.

7. Opět vrátiv se anđel Hospodinův po druhé, dotek se ho a řekl: Vstaň, pojď, nebo velmi dlouhou máš cestu před sebou.

8. A vstav, jedl a pil, a šel v síle pokrmu toho čtyřidcei dní a čtyřidcei nocí, až na horu Boží Oráb.

9. Kdežto všed do jakési jeskyně, nocoval tam. A ať, řeč Hospodinova k němu, a řekl jemu: Co tu děláš, Eliáš?

10. Kterýž odpověděl: Velice jsem horil pro Hospodina Boha zástupů; nebo opustil jsem smlouvu svou s nově Izraelsi, oltáře tvé zborili * a proroky tvé zmořovali mečem. I zůstal jsem já sám, teď pak ne- dají života mého, aby mi jej odjali.

11. Řekl Bůh: Vydí a stůj na hoře před Hospodinem. A ať, Hospodin

šel * tudy, a o vítr veliký a silný, podvracující hory a rozrážející skály před Hospodinem, ale nebyl v tom větru Hospodin. Za tím pak větrem země třesení, ale nebyl v tom třesení Hospodin.

12. A za třesením ohně, ale nebyl hlas tichý a temný. *Job 4,16.
13. Což když uslyšel Eliáš, zavínil tvář svou pláštěm svým, a vyšel, stál u dveří jeskyně, a aj, hlas k němu, řkoucí: Co tu děláš, Eliáš?

14. Kterýž odpověděl: Náravně horlil jsem pro Hospodina Boha zástupů; nebo opustili smlouvu tvou, synové Izraelské, oltáře tvé zbořili, a prorocy tvé pomordovali mečem. I zůstal jsem já sám, teď pak hledají života mého, aby mi je odjali.

15. Ale Hospodin řekl jemu: Jdi, navrať se cestou svou k Damašku pouští, kdežto přijda, pomazeš Hazaele za krále nad Syrii.

16. Jéhu * také syna Namsi pomazeš za krále nad Izraelem, a Elizea syna Safatova z Abelme-hule pomazeš za proroka místo sebe. *1Kr 19,2.25.
17. I stane se, že toho, kdož by ušel meče Hazaelova, zamorduje Jéhu, a toho, kdož by ušel meče Jéhu, zamorduje Elizeus.

18. Zachoval * jsem pak v Izraeli sedm tisíců, jichžto všech kolena neskláněla se Bálovi, a jichžto všech ústa nelíbala ho. *K 11,4.

19. A tak odšed odtud, nalezl Elizea syna Safatova, an ore, a dvanáctero, sprežení před ním, sám také byl při dvanáctém. A jda mimo něj Eliáš, uvrhl plášť svůj na něj.

20. Kterýž zanechal volů, běžel za Eliášem a řekl: Prosim, * nechť polbím otce svého a matky své, i půjdu za tebou. Jemuž řekl: Jdi, vrať se zase, nebo uvidíš, coť jsem učinil.
21. Navrátil se tedy od něho, a vzav pár volů, zabíl je a dřívím z plnu uvaril maso jejich, kterých dal lidu, i jedli. A vstav, šel za Eliášem a přísluhoval jemu.

KAPITOLA 20.

Králi Syrský od Achaba dvakrát přemožen.

Tedy Benadad král Syrský, shromáždív všeka vojska svá, a maje

s sebou třidceti a dva krále, též koně i vozy, vyťáhl a obíהל Samari a dobýval ho.

2. I poslal posly k Achabovi králi Izraelskému do města.

3. A vzkázal jemu: Takto praví Benadad: Sřifbro tvé a zlato tvé mé jest, též ženy tvé i synové tvoji nejzdrárnější moji jsou.

4. I odpověděl král Izraelský a řekl: Vedle řeči tvé, pane můj králi, tvůj jsem i všecko, což mám.

5. Opět navrátil se poslové, a řekl: Takto praví Benadad: Poslal jsem k tobě, a tyh řekl: Sřifbro své a zlato své, ženy své i syny své dáš mi.

6. Ale však o tomto čase zřitra pošli služebníky své k tobě, aby přehledali dům tvůj i domy služebníků tvých, a oní všecko, cožkoli máš nejlepšího, vezmouce v ruce své, poberou.

7. A tak povolav král Izraelský všech starších země té, řekl: * Posuďte medle, a vizte, jakť ten zlého hledá; nebo poslal ke mně pro ženy mé a pro syny mé, též pro sřifbro mé i pro zlato mé, a neodpřel jsem jemu. *1Kr 19,17.
8. I řekl jemu všickni starší a všecken lid: Neposlouchejž ho, ani mu povoluj.

9. Protož odpověděl poslům Benadadovým: Povězte pánu mému králi: Všecko to, o čemž jsi poslal k služebníkmu svému prvé, učiním, ale této věci učiniti nemohu. Takž odešli poslové, a donesli mu tu odpověď.

10. Ještě poslal k němu Benadad a řekl: Toto * at' mi učiní bohové a toto at' přidadi dostane-li se prachu Samarského do hrsti všeho lidu, kterýž jest se mnou, odpověď.

11. Zase odpověděl král Izraelský a řekl: Povězte, at' se nechťubi ten, kterýž se strojí do zbroje, jako ten, kterýž svláčí zbroj.

12. I stalo se, když uslyšel tu řeč, (nebo pil on i králové v státních), že řekl služebníkům svým: Přitřhněte. I přitřhli k městu.

13. A hle, prorok nějaký přišel k Achabovi králi Izraelskému, řekl: Toto praví Hospodin: Zdáli jsi neviděl všeho množství tohoto velikého? Hle, já dám je dnes v ruku tvou, abys poznal, že já jsem Hospodin.

14. A když řekl Achab: Skrže Hospodin: Skrže služebníky knížat

kráju, řekl ještě: Kdo svede tu bitvu? Odpověděl: Ty.

15. A protož sečil služebníky knížat kraju, jichž bylo dvě stě třidceti a dva; po nich sečil i všedem tisíc synů Izraelských, sedm tisíců.

16. I vyťáhl o poleidni Benadad pil a ožral se v staních, on i třidceti a dva králové pomocníci jeho.

17. A tak vyťáhl služebníci knížat kraju nejprvé, i poslal Benadad, (když mu pověděli, řkouce: Muži vyťáhl z Samari.)

18. A řekl: Buď že vyťáhl o poleidni, zjmejte je živé, buť že k bitvě vyťáhl, zjmejte je živé.

19. Tak, pravím, vyťáhl z města ti služebníci knížat kraju, a vojisko za nimi táhlo.

20. A porazili jeden každý muže svého, tak že utkali Syřtí, Izraelské pak honili je. Ale Benadad král Syrský utekl na koni s jízdnými.

21. Potom vyťáhl král Izraelský, a pobil koně i vozy zkažil, a tak porazil Syrské ranou velikou.

22. Opět přišel prorok ten k králi Izraelskému, a řekl jemu: Jdiž, zmnuže se měj a věj i viz, co bys měl činiti; nebo zase po roce král Syrský vyťáhne proti tobě.

23. Tedy služebníci krále Syrského řekl jemu: Bohové hor jsouf honové jejich, protož nás přepadli, a koně jako ony koně, a vozy jako ony vozy; i budeme bojovati proti nim na rovinách, a zůs, nepřemůžeme-li jich. I u-Benadad Syrské a vyťáhl do Afeku, aby bojoval proti Izraelovi, a opatřivé se straven, vyťáhl jim v cestu. I položili se Izraelsi koz, Syřtí pak přikryli tu zemi.

24. Protož učiní toto: Odbud těch králů, jednoho každého z místa jeho, a postav vyvody místo nich.

25. Ty pak sečti sobě vojsko z svých jako vojsko oněch, kietřž padli, a koně jako ony koně, a vozy jako ony vozy; i budeme bojovati proti nim na rovinách, a zůs, nepřemůžeme-li jich. I u-Benadad Syrské a vyťáhl do Afeku, aby bojoval proti Izraelovi, a opatřivé se straven, vyťáhl jim v cestu. I položili se Izraelsi koz, Syřtí pak přikryli tu zemi.

26. I stalo se po roce, že sečil Benadad Syrské a vyťáhl do Afeku, aby bojoval proti Izraelovi, a opatřivé se straven, vyťáhl jim v cestu. I položili se Izraelsi koz, Syřtí pak přikryli tu zemi.

27. Izraelsi také sečtení jsou, a mluv králi Izraelskému a řekl: Takto praví Hospodin: Proto * že pravili Syřtí: Bonem hor jest Hospodin a ne Bonem rovin, dám všecko množství toto veliké v ru-

ce tvé, abyste věděli, že já jsem Hospodin.

29. A tak leželi oni proti nim za sedm dní; i stalo se dne sedmého, že svedli bitvu. I porazili synové Izraelsi z Syrských sto tisíc pěších dne jednoho.

30. Jimi pak zutkali do města Afeku, kdež padla zed na dva dceiti a sedm tisíc mužů, kietřž byli pozustali. Ale Benadad utlajnějšího pokoje. *K 20,26.

31. I řekl jemu služebníci jeho: Aj, toto jsme slyšeli, že králové domu Izraelského jsou králové milosrdni. Medle, nechť vezmeme pytle na bedra svá a provazy na hlavy své, a vejdemo k králi Izraelskému; snad při životu zchová tebe.

32. A protož přepásali pytlí bedra svá, a provazy vzali na hlavy své, a přišli k králi Izraelskému a řekli: Služebník tvůj Benadad praví: Prosim, nechť jsem zachován ještě živ? Kterýž řekl: Což jest při životu. Kterýž řekl: Což jest ještě živ? Bratr tě můj.

33. Muži pak ti soudic, fo za dobré znamení, rychle chytili ta stoba od něho a řekl: Bratr jest tvůj Benadad. I řekl: Jdiž, přivede ho sem. Takž všel k němu Benadad, i kázal mu vstoupiti na svůj vůz.

34. Tedy řekl jemu Benadad: Msta, kteráž otec můj pobral otci tvému, navrátime, a ulice zděláš sobě v Damašku, jako byl udělal otec můj v Samari. I odpověděl: Já vedle smlouvy této propustím tě. A tak učinil s nim smlouvu a propustil ho.

35. Muž pak nějaký z synů prorockých řekl * bližnímu svému z rozkazu Božího: Ubí mne medle. Ale muž ten nechťel ho bíti.

36. Kterýž řekl jemu: Proto že jsi neuposlechl hlasu Hospodinova, aj teď, když půjdeš ode mne, * udáví tě lev. A když šel od něho, trefil na něj lev a udávil ho. *K 19,24.

37. Opět nalezl muže druhého, je muž řekl: Medle, ubí mne. Kterýž ubil ho velice a rani.

38. I odšed prorok ten, postavil se králi v cestě, a změnil se, zavěsiv sobě oči.

39. A když král pomjel, zvolal na něj a řekl: Služebník tvůj vyšel do bitvy, a hie, jeden odšed, přivedl ke mně muže a řekl: Ostřihel toho muže, jestliže se pak ztratí, * bu-

def život tvůj za život jeho, aneb centně stříbra položíš. *I Král. 10.24.
40. V tom když služebník tvůj toho i onoho hleděl, tož se ztratil. Pročež řekl jemu král Izraelský: Takový buď soud tvůj, jakýž jsi sám vypověděl.

41. Tedy rychle odhradil tvář svou, a poznal ho král Izraelský, že by z proroků byl.

42. I řekl jemu: Takto praví Hospodin: Poněvadž jsi z ruky pustil muže k smrti odsouzeného, budeť život tvůj za život jeho, a lid tvůj za lid jeho.

43. Protož odjel král Izraelský do domu svého, a smutný jsa a hněvaje se, a přišel do Samarií. *K. 21.4.

KAPITOLA 21.

Achab Nábotovu vinici vzal, 17. pročež trestán, 27. a pokání následné učinil.

Stalo se pak po těch věcech, měl Nábot Jezreelský vinici, kteráž byla v Jezreel podlé paláce Achaba krále Samarijského.

2. I mluvil Achab k Nábotovi, řka: Dej mi vinici svou, ať ji mám místo zahrady k zelinám, poněvadž jest blízko podlé domu mého, a dám za ni vinici lepší, než ta jest, aneb jestliže se vidí, dámť stříbra cenu její.

3. Odpověděl Nábot Achabovi: Nedejž mi toho Hospodin, abych měl dáti dědičtí otců svých tobě.

4. Tedy přišel Achab do domu svého, smutný jsa a hněvaje se pro řeč, kterouž mluvil jemu Nábot Jezreelský, řka: Nedejž tobě dědičtí otců svých. I lehl na lůžko své, a odvrátiv tvář svou, ani chleba nejedl.

5. V tom přišedši k němu Jezáběl žena jeho, řkla jemu: Proč tak smutný jest duch tvůj, že ani nejíš chleba? *I Sam. 18.4.
6. Kterýž odpověděl jí: Proto že jsem mluvil s Nábotem Jezreelským, a řekl jsem jemu: Dej mi vinici svou za peníze, aneb jestliže raději chceš, dámť jinou vinici za své vinice.

7. I řkla mu Jezáběl žena jeho: Taktiž bys ty nyní spravoval království Izraelské? Vstaň, pojěz chleba a buď dobrý myslí, já tobě dám vinici Nábotova Jezreelského. Zatím napsala list jménem Achabovím, kterýž započítala jeho pečeti, a poslala ten list k starším

a předním města jeho, spoluobčanům Nábotovým.

9. Napsala pak v tom listu takto: Vyhlaste, pust, a posadte Nábotu mezi předními z lidu.

10. A postavte dva muže nešlechtné proti němu, kteříž by svědčili na něj, řkouce: Zlořečil jsi Bohu a králi. Potom vvedte ho a ukamenujte jej, ať umře.

11. Učinili tedy *muži města toho, starší a přední, kteříž bydlili v městě jeho, jakž rozkázala jim Jezáběl, tak jakž psáno bylo v listu, kterýž jim byla poslala. *Dan. 6.4. máš.
12. Vyhlásili píseň, a posadili Nábotu mezi předními z lidu.

13. Půlom přišli ti dva muži nešlechtní, a posadivše se naproti němu, svědčili proti němu muži tu nešlechtní, proti Nábotovi před lidem, řkouce: Zlořečil Nábot Bohu a králi. I vvedli ho za města *kamenovali jej, až umřel. *Za. 11. 27.
14. A poslal k Jezáběl, řkouce: Ukamenován jest Nábot a umřel.

15. I stalo se, jakž uslyšela Jezáběl, že by ukamenován byl Nábot, a že by umřel, řkla Achabovi: Vstaň, kteréž nechceš dáti za peníze; neboť není živ Nábot, ale umřel.
16. A tak uslyšev Achab, že by umřel Nábot, vstal, aby šel do vinice Nábotova Jezreelského, a aby jí ujal.

17. Tedy stala se řeč Hospodinova k Eliášovi Tesbitskému, řkouc: Vstana, vyjdi vstříc Achabovi králi Izraelskému, kterýž bydlí v Samari, a hle, jest na vinici Nábotově, do níž všel, aby jí ujal.

18. A mluvíti budeš k němu těmito slovy: Takto praví Hospodin: Zdalíž * jsi nezabí, ano sobě i nepřivlastní? Mluv tedy k němu, řka: Takto praví Hospodin: Proto že lžal psi krev Nábotovu, i otvou krev také lžalci budou.

*I Sam. 19. 9. o Král. 28. 98.
20. I řekl Achab Eliášovi: Což jsi mne našel, nepříteli můj? Kterýž odpověděl: Našel, nebo jsi prodal se, abys činil to, což zlého jest před obličejem Hospodinovým.

21. Až já uvedu na tebe zlé, a odojmu pomocky tvé, a * vyplněním nu, i o zajatého i zanechaného v Izraeli. *I Král. 18. 9. o Král. 16. 11.
22. A učiním s domem tvým * jako s domem Jeroboáma syna Ne-

řekl jim: Mám-li táhnouti na vojnu proti Rámot Galád, či tak nechat? I řekli: Táhní, nebo dá je Pán v ruku krále.

7. Tedy řekl Jozafat: Což není zde již žádného proroka Hospodinova, abychom se ho zeptali?

8. Na to řekl král Izraelský Jozafatovi: Ještěť jest muž jeden, skrze něhož bychom se mohli poraditi s Hospodinem, ale já ho nevidím, proto že mi dobrého nepronukuje, než zlé, Micheáš syn Jemlúv. Ale Jozafat řekl: Necht tak nemluvi král.

9. Protož povolal král Izraelský komorníka jednoho, řekl: Přiveď sem rychle Micheáš syna Jemlova.
10. (Mezi tím král Izraelský a Jozafat král Judský, jeden každý na stolici své, oděni jsouce rouchem, seděli v placu u vrat brány Samarské, a všickni proroci prorokovali před nimi.)

11. Sedechiáš pak syn Kenaniv udělal sobě byl rohy železné a řekl: Takto praví Hospodin: Těmito trkati budouš Sýrské, dokudž nepohubiš jich.

12. Takž podobně i jiní všickni proroci prorokovali, řkouce: Jeď do Rámot Galád, a šťastněť se povede; nebo dá je Hospodin v ruku královi.)

13. V tom posel ten, kterýž šel, aby zavola Micheáš, mluvil jemu, řka: Až, nyní slova proroků jedněmi ústy předpovídají dobré věci králi. Medle, buď řeč tvá jako řeč kterého z nich, a mluví dobře věci.

14. Tedy řekl Micheáš: Živť jest Hospodin, že což mi koli řekne Hospodin, to mluvíti budu.

15. A když přišel k králi, řekl jemu král: Micheáš, máme-li jeti na vojnu proti Rámot Galád, či tak nechat? Kterýž řekl jemu: Jeď a šťastněť se povede, nebo dá je Hospodin v ruku krále.

16. I řekl jemu král: I kolikrátž tě mám * přísahou zavazovati, abys mi nemluvil než pravdu ve jménu Hospodinovu? *I Sam. 3. 17. Mat. 26. 68.
17. Protož řekl: Viděl jsem všechen lid Izraelský rozptýlený po horách jako ovce, kteréž nemají skému; nebo řekl Hospodin: Nemají pána tito, navrať se jeden každý do domu svého v pokoji.
18. I řekl král Izraelský Jozafa-

bátova, a jako s domem Bázy syna Achiasova, pro zdřáždění, kterýmž jsi mne popudil, a ze jsi k břeseni přivodil Izraele. *K. 18. 29.
23. Ano i proti Jezáběl mluvil Hospodin, řka: Psi žráti budou Jezáběl mezi zdmí Jezreelskými.

24. Toho, kdož * umře z domu Achabova v městě, psi žráti budou, a kdož umře na poli, pláči nebeští jisti budou.

25. Nebo nebylo podobného Achabovi, kterýž by * se prodal, aby činil to, což zlého jest před obličejem Hospodinovým, proto že ho ponoukala Jezáběl žena jeho. *v. 30.

26. Dopouštěl se zajisté věci velmi ohavných, následuje modl vedlé všeho toho, čehož se dopouštěli Amorejšti, kteréž vyplnil Hospodin od tváří synů Izraelských.

27. I stalo se, když uslyšel Achab slova tato, že * roztrhl roucho své, a vzav žíni na tělo své, postil se a léhal na pytlí, a chodil kralce. *Ezdr. 9. 3.

28. Tedy stala se řeč Hospodinova k Eliášovi Tesbitskému, řkouc: Před tvářím mou, poněvadž se tak ponížil před tvář mou, neuvedu toho zlého za dnu jeho, ale * za dnu syna jeho uvedu to zlé na dům jeho.

*I Král. 9. 25. 26.
KAPITOLA 22.
Tažení Achabovo s Jozafatem na vojnu. 32. Smrt Achabova 51. i Jozafatova.

Nebylo pak za tři léta války mezi Sýrskými a Izraelskými. Jozafat král Judský k králi Izraelskému

3. Mluvil pak byl král Izraelský služebníkum svým: Vile-li, že naše bylo Rámot Galád, a my zanedbáme vzíti ho zase z moci krále Sýrského? *I Par. 18. 3.
4. Pročež řekl Jozafatovi: Potáhneš-li se mnou na vojnu proti Rámot Galád? Odpověděl Jozafat králi Izraelskému: Jako jsem já, tak jsi ty, jako lid můj, tak lid tvůj, jako komi moji, tak koni tvoji.

5. Rekl také Jozafat králi Izraelskému: Vzepřej se dnes medle na slovo Hospodinovo. *I Král. 9. 11.
6. I shromáždil král Izraelský proroků okolo čtyř set mužů a

tovi: Zdalíš jsem neřekl, že mi nebude prorokovati dobrého, ale zlé? 19. Řekl dále: Z té příčiny slyš slovo Hospodinovo: Viděl jsem Hospodina sedícího na stolici své, a všechno vojsko nebeské stojící po pravici jeho i po levici jeho.

20. I řekl Hospodin: Kdo oklamá Achaba, aby vytáhl a padl u Rámot Galád? A když pravil ten toto, a jiný pravil jiné, 21. Tož vyšel jakýs duch, a postavil se před Hospodinem. Řekl: Já ho oklamám. Hospodin pak řekl jemu: Jakým způsobem? *Iz. 19, 14.

22. Odpověděl: Vyjdu a budu duchem živým v ustech všech proroků jeho. Kterýžto řekl: Oklamáš a doveďeš toho; vvidíš a učíš tak. 23. Protož, ať, jižžé dal Hospodin ducha živého v ústa všech proroků tvých těchto, ješto však Hospodin mluvil zlé proti tobě.

24. Tedy přistoupiv Sedechiáš syn Kenanův, * dal Micheášovi políček a řekl: Kudýže odšel duch Hospodinův ode mne, aby mluvil tobě? *Mich. 5, 1.

25. Odpověděl Micheáš: Ať, užtíš v ten den, když vejdeš do nejtalesnějšího pokoje, abys se skryl.

26. I řekl král Izraelský: Jmi Micheáš, a doveď me k Amonovi knížeti města, a k Joasovi synu královi.

27. A řekl: Takto praví král: Dejte tohoto do žaláře, a davejte mu jísti malého chleba a malého vody, dokudž se nenavrátím v pokoji.

28. Ale Micheáš řekl: Jestliže ty se navrátíš v pokoji, tedyť nemluvil skrze mne Hospodin. Přes to řekl: Slyštež to všickni lidé!

29. A tak táhl král Izraelský, a Jozafat král Judský proti Rámot Galád.

30. I řekl král Izraelský Jozafatovi: Zmčnim já se, když půjdu k bitvě, ale ty oblec se v rouchu své. I zmčnil se král Izraelský a jel k bitvě.

31. Král pak Syrský přikázal třídcti dvěma svým hejtmanům nad vozy, a řekl: Nebojujte proti maimu ani proti velikému, než proti samému králi Izraelskému.

32. I stalo se, když uzteli hejtmané nad vozy Jozafata, řekli: Jistě král Izraelský jest. I obrátili

se proti němu, aby bojovali. Tedy zkríkl Jozafat.

33. V tom když uzteli hejtmané nad vozy, že on není král Izraelský, obrátili se od něho.

34. Můž pak jeden střelil z lucš-raelského, a postřelil krále Izraelského, kdež se pancif spojil. Procěz řekl vozkovi svému: Obrat jsem nemocen. *I Par. 35, 23.

35. I rozmohla se bitva v ten den. Král pak stál na voze proti Syrským, potom umřel u večeri, a tekla krev z rány do vozu.

36. I volal biřic po vojiště, když již slunce zapadlo, řka: Jeden každý do města svého, a jeden každý do země své navrať se.

37. Umřel tedy král a dovezen jest do Samari, i pochováli ho v rybníku Samafském, * střežali psi jeho, vedlé řeti Hospodinovy, zbroj rouž byl mluvil. *K. 21, 19.

38. Jiné pak věci Achabovy, a cožkoli činil, i jaký dům z kosti slovných vystavěl, i všechna města, kteráž vzdělal, o tom * zapsáno jest v knize o králích Izraelských. *K. 14, 19.

40. A tak usnul Achab s otci svým, a kraloval Ochoziáš syn jeho místo něho.

41. Jozafat pak syn Azy počal kralovati nad Judou léta čtvrtého Achaba, krále Izraelského.

42. A byl Jozafat ve třidcti pěti letech, když počal kralovati a dvačty pět let kraloval nad Jeruzalémem, jehož matky jméno bylo Azuba, dcera Silchi.

43. I chodil po vši cestě Azy otce svého, aniž se od ní uchýlil, čině, což dobrého bylo před obličejem Hospodinovým.

44. Toľiko poněvadž * výsosti nezkazil, ještě lid obětoval a kadil na těch výstosech. *K. 15, 14. I. K. 41, 23.

45. Všel také v pokoj král Jozafat s králem Izraelským.

46. Jiné pak věci Jozafatovy, i slova jeho, kterouz prokazoval a kferouz bojoval, zapsány jsou * v knize o králích Judských. *I Par. 18, 1 ušal.

47. Ten ostatky * ohyždných sodomářů, kteříž ještě pozůstali za dnů Azy otce jeho, vyplnil z země. *K. 16, 12.

48. Tehdáž nebylo žádného krále v zemi Idumejské, hejtmana měli léta sedmáctého Jozafata krále Judského, a kraloval nad Izraelem dvě léta.

49. I nadělal Jozafat lodí mořských, aby jeli do * Ofir pro zlato. Ale nejeli, nebo potámaly se lodí v Azongaber. *K. 9, 28.

50. Řekl byl také Ochoziáš syn Achabův Jozafatovi: Necht' jedou služebníci moji s služebnyky tvými na lodech. Ale Jozafat nechtěl.

51. I usnul Jozafat s otci svým, a pochován jest s otci svými v městě Davida otce svého; kraloval * pak Joram syn jeho místo něho. *I Par. 3, 11.

52. Ochoziáš syn Achabův počal kralovati nad Izraelem v Samari, léta sedmáctého Jozafata krále Judského, a kraloval nad Izraelem dvě léta.

53. Nebo činil zlé věci před obličejem Hospodinovým, a chodil po cestě otce svého a po cestě matky své, i po cestě Jeroboáma syna Nchatova, kterýž přivodil k hřešení lid Izraelský.

54. Sloužil také * Bálovi a klaněť se jemu, čímž popudil k hněvu Hospodina Boha Izraelského vedlé toho všeho, což činil otec jeho. *K. 16, 31.

KNIHA KRÁLOVSKÁ DRUHÁ,

KTERÁŽ

VŮBEC ČTVRTÁ KRÁLOVSKÁ SLOVE.

KAPITOLA 1.

Nemoc i smrt Ochoziášova.

V tom * zprotivil se Moáb Izraelovi po smrti Achabově. *K. 3, 5.

2. A Ochoziáš spadal skrze miríží Samari, a stonal. I poslal posly, řka jim: Jděte, * piňe se pjeje Bezebuba, boha Akaron, povstanuli z nemoci této? *Iz. 19, 3.

3. Ale anděl Hospodinův řekl Eliášovi Tesbitskému: Vstana, jdi vstříc poslům krále Samafského, a mluvi k nim: Zdalí není Boha v Izraeli, že jdete dotazovati se Bezebuba, boha Akaron?

4. Protož takto praví Hospodin: S ložce, na kterémž se složil, nejeďeš, ale jistotně * umřeš. I odšel Eliáš. *K. 9, 10.

5. A když se navrátili poslové k němu, řekl jim: Pročež jste zase vrátili jmu: Muž nejaký vyšel nám v cestu a řekl nám: Jděte, navraťte se k králi, kterýž vás Hospodin: Zdalí není Boha v Izraeli, že ty posláš tázati se Bezebuba, boha Akaron? Protož s ložce, na kterémž se složil, nesejdeš, ale jistotně umřeš.

6. I řekl jim: Jaký jest způsob muže toho, kterýž vám vstříc vyšel a mluvil vam ty řeči?

8. Kteríž odpověděl jemu: Jest člověk * chlupeť, a pasem koženým přepásán na bedrách svých. Tedy řekl: Eliáš Tesbitský jest. *Zach. 13, 4. Mat. 3, 4.

9. Protož poslal pro něj padesátika s padesáti jeho. Kterýž šel k němu, a ať, seděl na vrchu hory. I řekl jemu: Muži Boží, král rozkázal, abys sstoupil dolů.

10. Odpovídaje Eliáš, řekl padesátníku: Jestliže jsem muž Boží, * necht' sstoupí oheň s nebe, a sžíře tě i tvých padesát. A tak sstoupil oheň s nebe, a sežral jej i padesát jeho. *Jnk. 9, 54.

11. Opět poslal k němu král padesátníka jiného s padesáti jeho. Kterýž mluvil a řekl jemu: Muži Boží, takto rozkázal král: Rychle sstup dolů.

12. I odpověděl Eliáš a řekl jim: Jestliže jsem muž Boží, necht' sstoupí oheň s nebe, a sžíře tě i tvých padesát. A tak sstoupil oheň Boží s nebe, a sežral jej i padesát jeho.

13. Ještě poslal padesátníka třetího s padesáti jeho. Pročež vstoupiv, přišel ten třetí padesátník, a klekl na kolena svá před Eliášem, a prose ho pokorně řekl jemu: Muži Boží, prosím, necht' jest drahá duše má, i duše služebníků tvých padesátí těchto před očima tvými.